

Kıbrıs'ta

G Sösyalist GERÇEK

Siyasi Gazete

Nisan 2004, Yıl 7 Sayı:118 - Fiyatı: 750,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

Denktaş'a, Papadopoulos'tan sonra bir müttefik daha:

AKEL Hayır Dedi !

Referandumu ertelemekle AKEL kime hizmet ediyor?

1-2 aylık ertelemeye AKEL planda nelerin değişmesini ve kimin için değişmesini talep edecek?

Kıbrıs Rum Halkı'nı "adanın tek sahibi" gibi şartlandıranlar, şimdi günahlarına günah kattıklarını görmüyorlar mı?

ENOSİS'e destek veren AKEL, şimdi de adanın kalıcı bölünmesine mi hizmet edecek?

AKEL MK'sının aldığı kararın ardından 12 Nisan tarihinde bir basın açıklaması yaparak konuyu değerlendiren KSP, referandum tarihinin ertelenmesi talebinin altında "Rum çıkarlarını daha çok artırırım" mantığının yattığını belirtti. Yapılan açıklamanın tamamı:

Referanduma, Çözüme AKEL Ayak Bağı Olmamalı

AKEL Merkez Komitesi'nin aldığı 12 maddelik karar, Kıbrıs halkı için tam bir hayal kırıklığı olmuştur. Referandum tarihinin ertelenmesi talebinin altında "Rum çıkarlarını daha çok artırırım" mantığı yattığı açıktır. Kıbrıs Sosyalist Partisi, AKEL'in bu tavrının ülkemizi bütünleştirme ve ortak vatanımızı yaratma mücadelesine hizmet etmeyeceğini vurgular. AKEL Merkez Komitesi'nin aldığı karar sadece referandumu erteleme ve yeni pazarlıkları gündeme getirme olarak ortaya çıkmamaktadır. Bu tavır çözümü gündemden düşürme tavrıdır. Bu tavır Rum egemen sınıflarının çıkarlarını savunarak, iki toplum arasında gelişmekte olan güven sürecini baltalama tavrıdır. AKEL'in 1950'li yıllarda ENOSİS'e verdiği desteğin ne malolduğunu

Kıbrıs halkı çok iyi bilmektedir, KSP ikili ENOSİS'e yolaçabilecek adımlardan kaçınılması gerektiğini bir kez daha hatırlatmaktadır. Kıbrıs sorunu, kendi toplumlarının penceresinden bakan partilerin çözebileceği iş değildir. Bu sorun Kıbrıs halkının penceresinden bakarak çözülür. Kıbrıs Sosyalist Partisi, AKEL'i yaptığı bu yanlışlığı 14 Nisan'daki kongrede düzeltmeye çağırır.

Başyazı

Kıbrıs Halkı'nın yarım asırdır yaşadığı acıların, göçlerin ve bölünmüşlüğüne baş sorumlusu emperyalistler ve onların işbirlikçileridir. Emperyalistler ve sözde anavatanlar... Sayfa 2'de

Neler Oluyor Neler?

Papadopoulos Ağlıyor

Kıbrıs Cumhuriyeti BM ne derse onu yaptı. BM kazık attı! Kıbrıs Cumhuriyeti AB ne derse onu yaptı. AB kazık attı! Kıbrıs Cumhuriyeti Yunanistan ne derse onu yaptı. Yunanistan kazık attı!

Sayfa 4'te

Kavazoğlu ve Mishoulis

Etkinliklerle Anıldı

1960'larda milliyetçiliğe karşı mücadele veren iki sendikacı, Kavazoğlu ve Mishoulis, katledilmelerinin 39. yıldönümünde Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı...

Sayfa 3'te

Burjuvalar Çözerse Böyle Çözer...

Burjuva dünyada entrika ve oyun boldur. Güçlü olan medya yoluyla "manipülasyon"dan, yani kitleleri istenen yönde düşünmeye ve davranmaya yönlendirmekten tutun da...

Sayfa 6'da

Kıbrıs sorunu, milliyetçilik penceresinden bakarak çözülecek bir sorun değildir! Kıbrıs sorunu, halkın penceresinden bakılarak çözülür!

DUYANLAR DUYMAYANLARA ANLATSIN

Ziya Çelik

Referandumla yaklaştığımız şu günlerde gündemi oluşturan konulardan birini de UBP zamanında hukuk dışı bir şekilde işe alınan ve CTP'nin işten çıkardığı işçilerin eylemleri oluşturuyor. Eylemlere tepeden baktığımızda, genel olarak işini kaybedip mağdur olmuş, ekmek parası elinden alınmış insanların tepkilerini dile getirdiği gibi bir görünümle karşılaşmaktayız. Ama bu durum, gerçeğin sadece bir boyutu. Bu eylemlerin özünde bir gerçek daha var ki, bize göre hasıraltı edilmemeli...

O da bu eylemlerin Kamu-İş, Denktaş, UBP, TC destekli eylemler olmasıdır. Eylemlerde atılan sloganlara, taşınan dövizlere, bayraklara ve nutuk sallayanlara bir bakınız. Bol bol "anavatan-yavruvatan" edebiyatı, şövenist temalar, ellerde sallanan TC-KKTC bayrakları, tescilli faşistlerin (Rıza Görgün, Kalelioğlu vb), burjuvaların bol bol demagojileri, ırkçı yaklaşımları...

Bu yazıdaki amaç CTP savunuculuğu yapmak değil!

Bu yazıdaki amaç işçi sınıfı mücadelesinin nasıl rotalara sokulduğunun, nasıl dejenere edilmeye çalışıldığının, nasıl burjuva çıkarlara alet edilmeye çalışıldığının, kapitalist sistemde kimlerin, nasıl ve nereye savrulduğunun belirtilmesi, neyin, nasıl olması gerektiğinin aktarılmasıdır.

Yine bu yazıdaki amaç, "keskin solculuk, devrimci lafazanlık" yaparak, ada üzerinde yaşayan işçi sınıfından kendimizi izole etmek, işçileri ve köylüleri "biz bize yeteriz", "az olsun temiz olsun" mantığıyla bir kenara savurmak hiç değil.

Görünen o ki, bu eylemlere katılan kişiler, burjuva propagandaların, faşist demagojilerin etkisi altında kalmış insanlar...

Görünen o ki, gerek devrimcilerin yetersizliği, gerekse de koşulların elverişsizliği nedeniyle işçilerin sistemle olan ilişkilerinden devrimciler değil, faşistler, burjuvalar yararlanmış... Bilinçsiz işçileri ve de köylüleri kendi potalarına aktarmayı bilmişler. Ve bu eylemlere de faşizan öğeler ağırlığını koymuş.

İşçiler, bu eylemlerde Denktaş ve Şürekasın sağa sola dağıttıkları mal-mülkün anlaşma sonrası başlarına bela olmaması için anlaşma karşıtı eylemlerde (eylemler işten çıkartma nedeni gibi görünse de) kullanılmışlar. Sınıfsal içerik, önderliklerinin başarılı çalışmaları sonucunda hasır altı edilmiş.

Eh, burjuva önderlikten de başka türlü bir hareket beklemek aptallığın daniskası olurdu.

Bu sistemde temel ve uzlaşmaz olan çelişki kimler arasında?

Burjuvazi ve proletaryanın.

Peki bu çelişki durum nasıl ortadan kalkar?

Devasa alt-üst oluşlarla.

Yani devrimle.

Peki proleter bir devrim kimin aleyhinedir?

Bu da soru mu, elbette burjuvazinin. Burjuvazi aptal mı?

Hayır!

Neler yapar işçi sınıfı mücadelesinin önünü kesmek için?

Oportünizmi, revizyonizmi, sarı sendikacılığı, Troçkizmi, Narodizmi vb. tür akımları işçi sınıfı mücadelesinin içine sokar, böylelikle mücadelenin içine sızar.

Askerini, tankını, topunu, istihbarat servislerini, köpeği olduğu emperyalizmin yardımlarını, kontrgerillasını, sivil faşist güçlerini de devreye sokar yeri geldiğinde...

Son eylemlerde de bunlar net olarak görülmüyor mu?

Bakınız eylemlere "önderlik" eden güce?

Faşist sendika Kamu-İş...

Konuşmacılara bir bakın hele;

Tescilli faşistler ve de burjuvalar.

Ey işçiler, ellerinizle salladığınız ve sizlere çok büyük bir gurur, şan, şeref kaynağı olarak öğretilen bayraklara bir bakınız.

O TC ve KKTC bayrakları değil mi ki, işçilerin kanını içerek semirenlerin bayrağıdır?!

O TC ve KKTC bayrakları değil mi ki emperyalizmin uşaklığını yapan burjuvazinin

bayrağıdır?!

O anavatan dediğiniz TC değil midir ki, onbinlerce yurtsever, devrimciyi, işçiyi, emekçiyi kendi elleriyle boğazlamış, sizin sınıfdaşlarınızı perişan etmiştir, hala daha etmektedir!

O eylemlerde "işçilerin, ezilenlerin yanında görünerek, ama sadece görünerek" nutuklar sallayan Denktaşlar, Eroğullar, Görgünler değil mi ki tescilli işçi düşmanı kan emici asalaktır ve emperyalizme göbekten bağlıdır?!

Eşine, dostuna arpalıkları dağıtan, işçilerin üzerinden trilyonlar kazanmasını sağlayan, kendileri de bunlardan nasibini alanlar, şimdi sizlerin yanındaymış gibi görünenler değil midir?

Yarın sizler devrim için ayağa kalktığınızda karşınıza ellerinde silahları ile ilk dikilecek olanlar bunlar değil midir?

Bunlardan farklı ama özde yakın kuldarda olanlara, gazetelerinde "Emek En Yüce Değerdir" sloganını logolarının altında yayınlayan ama günü geldiğinde de "İşte Kaçak İşçiler" diye işçi sınıfı düşmanlığı yapan CTP'ye değil mi tepkiniz?

Belki tepkiniz bu kadar "teorik" değil ama tepkilisiniz.

Bu adada yaşayan insanların işçi olup olmadıklarına milliyetine bakarak "karar veren" burjuva milliyetçisi (aslında kesinkes burjuvaziye bağlı) akımlara ne denir ki!

Peki ne yapılmalı?

Ne yapılmalı ki, işçilerin (milliyet, din vs farkına bakılmaksızın) birliği,

Devamı Sayfa 7'de

AKEL Kongresine Açık Mektup

14 Nisan 2004 tarihinde toplanan AKEL olağanüstü kongresine sunulan "Sol "Evet" için Sol İnisiyatifi" imzalı mektubun Türkçe çevirisini sizlere aşağıda sunuyoruz.

Bölünmüşlüğe Hayır

1. Cumhurbaşkanı Bizi Kandırıyor

Tassos Papadopoulos seçimlerden önce Kıbrıs sorununu Annan planı çerçevesinde çözeceğine dair şeref sözü vermişti. Bunun yerine Lukern'de görüşmüş gibi yaparken, aslında bugün net olarak gördüğümüz gibi, partilerin arkasında ve özellikle onu iktidara getiren solun büyük partisi arkasında red histerisini inşa etmekteydi.

2. Sol Yeniden Yakınlaşma Demektir

AKEL'in içine düştüğü tuzak onu yeniden yakınlaşma tarihi ile bağlarını koparmaya itmektedir. Bu, yaşayabilir bir çözümün, Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk emekçilerinin birliği gibi emniyet noktalarını, havaya uçurmaktadır. AKEL MK'sı Kıbrıslı Türklerden kendilerine güvenmelerini isterken bu uğurda en ufak bir adım atmamaktadır. Her yönüyle olmasa da redçilerle aynı kulvarda görünmek, geri dönüşü olmayan bir şekilde Kıbrıs solunun (Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rum) birliğini zedeleyecektir.

3. Referandum, Tarhi Bir Öneme Sahiptir

Kıbrıs Rum toplumunda referandumun önemi her ne kadar önemsizleştirilmeye çalışılsa da, öz itibarıyla güney ve kuzeyde gerçekleşecek bu referandumlar Kıbrıslıların ilk defa birlikte yaşamaya karar verecekleri referandumlar olacaktır. "Evet" de "Hayır" da, hem içte hem de uluslararası kamuoyu açısından hayati öneme sahiptir.

"Hayır" bölünmeye evettir. Diğer yandan "Evet" iki toplumun birlikteliğine evettir.

4. Çözüm planı Kıbrıs halkının hayallerini yansıtmıyor, ama onun reddi hayallerimizin sonu anlamına geliyor

Bu plana Kıbrıs probleminin önde gelen yaratıcıları tarafından, ve "Yeni Dünya Düzeni"ndeki güç dengeleri tarafından itildik. AKEL önderliğine göre önümüzdeki plan öncekilerine göre daha iyidir. Dolayısıyla, ortamı değiştirmek mümkün olmadığı gerekçesiyle hayır demek gerektiği siyaseti önderlik mesuliyetinden yoksunluğu, ve de hayırın ciddi bölünmecici dinamiğinin küçümsenmesi anlamına gelir. Cumhurbaşkanının darbesi gizlenmemelidir. Kavranmalı ve açıkça teşhir edilmelidir. Bu geleceğin temsilcilerine, hepimizin hayal ettiği, birleşik Kıbrıs için savaşma cesareti ve ümidi verecektir.

5. Çözüm EVET, Ortak Vatana EVET, Bölünmeye HAYIR

Denktaş ve Papadopoulos hayır diyorlar ve iki devlet için şartları oluşturuyorlar. Solun bu kişiler arasında yeri yoktur. Barış, birlik ve ortak bir vatanda birlikte yaşamak konularında Sol ön sıradadır. Kıbrıslı Türk Solu ve 'Bu Memleket Bizim Platformu'nun militanlarının ümitleri sizlerin ellerindedir. Ortak bir vatan hülyası kuran tüm barış sever ve ilerici Kıbrıslıların ümitleri sizlerin ellerindedir. Kendimizi kandırmayalım. Hayır, büyük ihtimalle bölünme bardağını taşıracak son damladır.

Sol "Evet" için Sol İnisiyatifi

Başyazı

AKEL Nereye Koşuyor?

Kıbrıs Halkı'nın yarım asırdır yaşadığı acıların, göçlerin ve bölünmüşlüğün baş sorumlusu emperyalistler ve onların işbirlikçileridir. Emperyalistler ve sözde anavatanlar Kıbrıs'ta milliyetçiliği körükleyerek, sorunu bu günlere taşımışlardır.

Emperyalistlerin dönemsel çıkarları gereği Annan Planı temelinde bir çözüme destek verdikleri bir süreçten geçiyoruz. Kıbrıs Sosyalist Partisi, sürecin ve Annan Planı'nın neler içerdiğinin bilincindedir. Mevcut planın son şeklinin Kıbrıs Halkı'nın isteklerinden uzak yaklaşımlar da içerdiğini ve bu planın günün sonunda emperyalist bir plan olduğunu da gözden uzak tutmadan, KSP bu plana "evet" demektedir. Nitekim gerekçelerini ve fiili evet faaliyetlerini çok önceden halkımıza duyurmuştur. KSP, sürece bakarken tüm Kıbrıslıların, Kıbrıs Halkı'nın çıkarları penceresinden bakmaktadır. Oysa Kuzey'de veya Güney'de birçok parti bu sürece kendi toplumlarının penceresinden bakmaktadır.

Nitekim Kıbrıs'ın Komünist Partisi olduğunu iddia eden AKEL de bu sürece kendi toplumunun dar penceresinden bakarak "plana hayır" deme kararı almıştır. AKEL Kongresi aldığı kararla aslında "çözümde hayır" demiştir. Referandumu 1-2 ay ertelemekle AKEL neleri kazanç olarak elde edeceğini hesaplamaktadır? Bu kazanç kimin kazancıdır? Kıbrıs Halkı'nın mı? Yoksa Kıbrıs Rum hakim sınıflarının mı?

AKEL, 1950'lerde de ENOSİS'e "evet" diyerek tarihi hatasını yapmış ve iki toplum arasındaki güven olayını dinamitlemişti. AKEL'in bu tavrı Kıbrıs işçi sınıfının da bölünmesinde önemli rol oynamıştı. AKEL'in ENOSİS yanlısı tavrı ile bu günkü tavrı sadece Türk ve Rum şövenlerine hizmet edecektir.

Kıbrıs Halkı, AKEL'in bu tavrını tarihsel olarak yargılayacaktır. Kıbrıs Sosyalist Partisi, AKEL'i, KKK'nın şanlı mirasını lekelememeye çağırır.

Kavazoğlu ve Mishoulis Etkinliklerle Anıldı

1960'larda milliyetçiliğe karşı mücadele veren iki sendikacı, Kavazoğlu ve Mishoulis, katledilmelerinin 39. yıldönümünde Kıbrıslı Türk ve Kıbrıslı Rumlar'ın katıldığı çeşitli etkinliklerle anıldı.

4 Nisan 2004:

İlk anma, Kavazoğlu ve Mishoulis'in mezarları başında gerçekleştirildi. Etkinliğe KSP Gençlik Birimi; BKP temsilcileri, TKP Gençlik Kolları, YBH Gençlik, AKEL, PEO, EDON ve çok sayıda kişi katıldı.

Mishoulis'in mezarına çelenk bırakılmasından sonra Dali meydanında toplanan gençlerle bir grup halka hitaben AKEL Genel Sekreteri, Özker Özgür

ve bazı sendikacılar konuşma yaptılar. AKEL Genel Sekreteri Hristofiyas Kıbrıs'ın bölünmüşlüğü'nün kabul edilemez olduğunu ve AKEL'in Annan planına büyük bir "evet" demek istediğini vurguladı. Son dönemde Annan Planı nedeniyle hayal kırıklığına uğrayanların duygularını sömüren gerek Kuzey'in gerekse Güney'in milliyetçilerinin

milliyetçilik zehrini özellikle genç insanlara akıtmak için her türlü güvensizlik hissini kullanmaya çalıştıklarını dile getirdi. Hristofiyas bazılarının kasıtlı olarak milliyetçiliğe zemin hazırlamaya çalıştıklarını belirtti. Annan Planı gerekçesi ile Kıbrıs toplumunun milliyetçiliğin bataklığına sürüklenmesine izin verilmemesi gerektiği üzerine dikkat çekti.

Özger Özgür konuşmasında 39 yıl önce katledilen Kavazoğlu ve Mishoulis'in yapılan ortak anma töreni ile tüm Kıbrıslıların Kıbrıs'ı ortak vatana dönüştürme kararlılığını açıkça ilanı olduğunu ifade etti. 1950'lerden bu yana bir dizi ilerici ve demokrat kişilerin Kıbrıs'ta "faili meçhul" cinayetlere kurban gittiğini de belirten Özgür bugünkü duruma da değinerek emperyalizmin ve tetikçilerinin kanlı ellerinin hala daha yurdumuzun ve insanımızın üzerinde olduğunu söyledi.

11 Nisan 2004:

İkinci etkinlik ise, 11 Nisan'da KSP Gençlik Birimi, YBH Gençlik ve Birleşik Kıbrıs Gençlik Hareketi'nin organizatörlüğünde, KTÖS lokalinde, gerçekleştirildi. Sohbet şeklinde geçen etkinlik saat 19:30'da başladı.

Etkinliğe, Kavazoğlu'nun mücadele arkadaşları, o günleri, Kavazoğlu'nu, süreci anlatmak için katıldılar.

İlk sözü alan Murat Kanatlı, faşist çeteler tarafından katledilen tüm insanlarımız için herkesi bir dakikalık saygı duruşuna çağırdı. Saygı duruşunun ardından Kanatlı, YBH Gençliğin Kavazoğlu-Mişaulis cinayetiyle ilgili görüşlerini aktardı. Ardından söz alan BKGH temsilcisi Abdullah Korkmazhan da yaptığı kısa konuşmada, emperyalizmin maşaları tarafından katledilen Kavazoğlu ve Mişaulis'in mücadelelerine ışık tuttuğunu ve mücadelenin yılmadan devam edeceğini belirtti.

KSP Gençlik Birimi adına konuşan Yusuf Alkım da, okuduğu mesajda katillerin emperyalizm ve yerli işbirlikçileri olduğunu, referandumda evet denilerek ortak vatanda ortak mücadeleyi, emperyalizme karşı ortak mücadeleyi geliştirmenin koşullarını yaratmak istediklerini, Mişaulis ve Kavazoğlu'nun mücadelelerinde yaşadığını söyledi.

Mesajların okunmasının ardından ilk sözü alan Kavazoğlu'nun mücadele arkadaşı Ulus Çağlar, Kavazoğlu'nun kişiliğini, mücadelesini ve onunla yaşadıkları anıları anlattı.

Katılımcıların duygusal anlar yaşadığı konuşmaların ardından, sorulan sorular ve konan fikirlerle etkinlik devam etti.

Gece, tartışmalar ve sohbetlerde 21:30 sularında sona erdi.

Londra Mektubu

A. ONAL

Referanduma Giderken Burjuva ve Sosyalist Siyasetler

Emperyalistler Kıbrıs'ta bir anlaşmaya vardıklarını ilan etseler de bu anlaşmanın her kesim tarafından kabulünü sağlayamadılar. Büyük emperyalistler vardıkları anlaşmayı küçüklere empoze etmeye giriştiler. Kıbrıs Rum burjuvazisinin temsilcisi Papadopoulos onlara empoze edilen Annan Planı'nı kabul etmediğini ve TC ve Kıbrıslı Türk burjuvalarına verilen hakları fazla gördüğünü açıkladı. 'Ben bir devlet devraldım ve benden bir toplum teslim etmem isteniyor' diyor. Kuzey Kıbrıs'ta kurulan talan rejimini devam ettirmek isteyenler ise Annan Planı'nın ölüm-cül olduğunu ilan ediyorlar. Gerek Kıbrıs'ta gerekse TC'deki faşistlerden destek alarak tehditler savuruyorlar.

TC emperyalistlerinin temsilcileri ABD ve AB emperyalistleri ile anlaşarak Annan Planı ile hemen hemen tüm istediklerini elde ettiler. Sonuçtan memnun olduklarını açıklayan AKP hükümeti gerek TC'de gerekse Kıbrıs'ta bu anlaşmayı 'bu güne kadar en iyi çözüm şekli' olarak lanse ediyor. Kıbrıslı Rum ve Türk burjuvaların Kıbrıs halkının arzularını dikkate bile almıyorlar. Onlar için Kıbrıs'ta bir anlaşma kendi çıkarlarının korunması anlamına geliyor.

Kıbrıs'ta emperyalist bir barışın bile gelecekte bir dizi milli çatışmalara hazırlık olduğunu şimdiden görebiliyoruz. Burjuva barış yanlılarının bile gelecekte olabilecek çatışmalarda TC askerinin varlığına dikkat çekerek talan düzeninin propagandalarını bu yönde dengelemeye çalışıyorlar. Mal-mülk konusunda daha dün kadar 'haksız yere mal alanların elinden mallarının alınacağını' açıklayan burjuva barış yanlıları, bu propagandalarını terk ederek mevcut Annan Planı ile iskan mafyasının aklanmasını üstü örtülü olarak onayladıklarını ilan ediyorlar.

Kıbrıs'ta iki-buçuk yıldır tartışılan emperyalist barış konusunda görüşlerini ciddi olarak açıklamayan ve tavır sergilemeyen AKEL liderliği ise bu planın kitleler arasında kabulünün zor olacağını Merkez Komitesi kararı ile açıklayarak sorumluluktan sıyrılmanın yollarını arıyor.

Medya yoluyla kitlelere pompalanan bu propagandalara karşı sosyalistler tamamıyla farklı bir bakış açısı sergilemektedir. Sosyalistler açısından bu emperyalist barışın, tüm Kıbrıs halkının ortak örgütlenmesine, adanın tümünde işçi ve emekçilerin yaşamlarının iyileştirilmesi için verilen mücadelenin yükseltilmesine ve Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için çalışmalara daha fazla olanak sağlayacağına dikkat çekiyorlar.

Sosyalistler, anti-emperyalist mücadelede kitle desteğinin arzu edilen seviyede olmamasını dikkate alarak şu veya bu emperyalist gücün 'olumlu' demeçlerine aldandmazlar, onların demeçlerini göklere çıkarmazlar. Aksine, emperyalistlerin Kıbrıs halkı ile oyun oynadıklarını sert bir dille teşhir ederler. Bazı sosyalistler gibi "dereyi geçene kadar ayıya dayı" demezler. Kitlelerin bu kabanar dinamiklerinin yükseltilmesi yönünde ve bilinçlenmeleri için çalışmalarını yoğunlaştırıyorlar.

Referanduma giderken barış arzusu için yürekleri tutuşan kitleleri zafer sarhoşluğuna karşı uyarırlar. Olası bir emperyalist barışla her şeyin güllük gülistanlık olmayacağı ve emperyalistlerin her türlü milli huzursuzluğu istedikleri anda gerekirse çatışmalara dönüştürmekten geri kalmayacaklarını kitlelere anlatan sosyalistler, kendi siyasetlerinin burjuva siyasetlerden taban tabana zıt olduğunu yılmadan kitlelere anlatıyorlar.

Sosyalistler, siyasetlerinin burjuva siyasetlere taban tabana zıt olmasına karşın, barış arzulan ilericiler ve demokrat burjuvalarla emperyalist barış için asgari noktalarda işbirliğinden geri durmadılar. Barış için yürekleri tutuşan kitlelerin ve değişik siyasi-ideolojik görüşlere sahip ve her türlü dalavere yürüten örgütlerin ortak bir çatı altında birleşmelerini savundular, bu birliğin oluşturulması için ön-ayak oldular.

Sosyalistler referandumda EVET propagandalarını bu siyaset çerçevesinde yürütmeye devam edecektir.

Referandumda Evet

DAÜ-SEN VE DAÜ BİR-SEN referandumda Annan Barış Planına EVET kampanyasını başlattı.

6 Nisan 2004 tarihinde DAÜ mensuplarına ortak bir bildiri ile açıklama yapan sendikalar Annan planı temelinde birleşik Kıbrıs Cumhuriyeti için 24 Nisan'da yapılacak referandumda üyelerine ve DAÜ mensuplarını oylarını evet yönünde kullanmaya çağırdılar. Referandumda evet diyerek halkımızdan kurtulacağına dile getiren sendikalar çocuklarımızın geleceğini güvenceye almak için referandumda evet oyunu kullanmalarını vurguladı. Bildirinin sonunda "Barış için, demokrasi için, ırkçılık ve şovenizm yerine dostluğu ve kardeşliği getirmek için referandumda EVET diyeceğiz!" diyen sendikalar eylemlerini yoğunlaştıracaklarını da açıkladılar.

Gancelli Evren Maner

Kıbrıs Tiyatrosu

Kıbrıs'ın kuzeyinde ve güneyinde büyük bir tiyatroya şahitlik ediyoruz şu sıralar. Bir tarafta otuz yıllık karanlığı temsil eden Denктаş, Annan planı sonumuzdur, Enosis'tir, Akritas planıdır diyerek göz yaşları döküyor. Diğer taraftan Papadopoulos televizyon kanallarında Rum halkına seslenerek, Annan planının Türkiye'nin planı olduğunu ve de işgalin resmileşeceğini söyleyerek göz yaşı döküyor. Acaba kim doğru söylüyor. Kim yalan konuşuyor!?

İkisine de inanmak saflık olur.

Ya ikisinden biri yalan söylüyor... Ya da ikisi de!!! Kıbrıs'ın geçmişine baktığımızda, yılların getirdiği kararlılık, gerici propagandanın sorumlularını aradığımızda. Sonuncusu daha mantıklı.

Şu bilinmelidir ki, burjuva bir anlaşma da Türkiye'nin iyi niyeti olmadan bir çözüm olamaz. Papadopoulos bunu unutmuş olsa gerek. Aynı şart Yunanistan için de geçerli. Kıbrıs üzerinde yaşayanlar ne Papadopoulos'u ne de Denктаş'ı dinleyerek tarihi bir hata yapmamalıdır.

Şu anda gözle görülen en belirgin sonuç güneydeki en büyük iki partinin, DİSİ ve AKEL'in plana evet demeleri. Geçen haftalarda yüzde onbeşlerde olan EVET'lerin oranı son zamanlarda otuzların üstüne çıktı.

Gün geçtikçe yükseliyor. Bunun daha da artması olası. Papadopoulos'un ağlaması da işe yaramadı!!

İşin içinde siyasi çıkarlar varsa. Bu memleketteki işbirlikçiler ağlar da, gerekirse üstüne basa basa yalan da söylerler. Sizce Papadopoulos ve Denктаş halka neden doğruyu söylesinler!? Kıbrıs'ı çok sevdiklerinden dolayı mı? Yoksa ikisi de Kıbrıs'ın bağımsızlığını istiyorlar da ondan? Hayatları boyunca hep ezilenin hakkını mı savundular? Hepsisi palavra. Yarım asırdır bize doğru söylenmedi ki, yanlış bulalım!

Bu işe artık bitti diye bakanlar da yanılıyor. Aslında mücadele 1 Mayıs'ın ardından başlayacak.

1 Mayıs'ın ardından bizi yeni bir mücadele bekliyor. Kurulacak olan devlete dört elle sarılarak, onu bütün Kıbrıs emekçisinin yararına bir yapıya çevirmeye bakmalıyız. Mücadele dört elle verilmeli. Oluşacak milliyetçi, gerici, faşist gruplara karşı tedbirimizi almalıyız. Aksi taktirde bu da işe yaramadı deyip, bizi tarihin karanlığına sürükleyebilirler. Kıbrıs'ta 1 Mayıs'ın ardından kurulacak yapı, anti-emperyalist bir Kıbrıs'ın kurulması için bir adım olmalıdır. Aksi taktirde geriye dönüş çok kolay olacaktır. Bu topraklardan dış güçlerin bekçileri kovulmadığı sürece. Bağımsızlık terimi bir anlam taşımayaacaktır. Denктаş ve Papadopoulos gibiler, Kıbrıs Tiyatrosunu sürdürmeye devam edeceklerdir.

NELER OLUYOR NELER?

Papadopoulos Ağlıyor

Kıbrıs Cumhuriyeti BM ne derse onu yaptı. BM kazık attı! Kıbrıs Cumhuriyeti AB ne derse onu yaptı. AB kazık attı! Kıbrıs Cumhuriyeti Yunanistan ne derse onu yaptı. Yunanistan kazık attı!

Ağlayan bir tek Papadopoulos değil. Televizyonda gördüğümüz bir tek o. Diğerleri bağırarak taş bastılar.

Küçük ülkelerin burjuvalarının başına gelecek olan budur. Emperyalistlere teslim olup vatani ve milleti satan siz değil misiniz?. Alın size anavatan, demokratik ilkeli AB, ve de küçük ülkeleri savunan BM!

Vatan ve millet savunması emperyalizmin saflarına iltihak etmiş yerli burjuvaların ellerine bırakılamaz. Başına geleceği bilmeyen bu burjuva dangalakların peşinden gidilmez!

Denктаş Hayır Diyor?

Hadi canım sen de! Karaparacıları ve toprak mafyasını oyalayarak, onlara biraz daha tavizler kopararak, onların hisminden korunmaya çalışıyor. MHP türü çevrelerle bağıni koruyarak da anlaşma sonrası üstüne fazla gelinmesini önleme hazırlığı yapıyor. Komutanların da işler karışırca sokak ortasında adam öldürecek adamlara ihtiyacı olacak. Onları tek ayaklı da olsa ayakta tutmaya çalışıyorlar. 24 Nisan'da AB'den deregasyonlara onay çıkınca bu iş bitecek. Denктаş da biliyor bunu! AB'den onay çıkmazsa "Hayır"cı görünümlü Denктаş'a ihtiyaç olacak. Komutanlar da görüyor onu! Erdoğan da!

Ülkücüler Mermi Diyor

Hazırlık meselesi. Şimdi zamanı mı mermi'nin! Her şey yerinde ve zamanında! 24 Nisan'da, referandumda evet sonrası değil de, AB deregasyonları onaylamazsa o zaman zamanı olabilir. Bekleyin. Propagandaya devam tabii ki. O da lazım!

Da Kıbrıs'ta mermilik iş yok! Annan Planı olsun diye Kıbrıs'ta ölümü göze alacak adam bulamazsınız siz. TBMM onaylamazsa bu iş biter. Türkiye'ye gidip milletvekillerine silah gösterin daha akla yakın! Veya Genel Kurmay'a! İyi ama

MİT'ten-veya CİA'dan- izin almayı unutmayın çocuklar. Kendi başınıza böyle hatırlar yerseniz iyi olmaz sonuçları.

Emperyalizme ve Komünizme de Karşıymışlar

Bunu anlayamadık. Bugünkü emperyalizm kapitalist emperyalizmdir. Kapitalizme karşı olan, onu yıkmak ister. Kapitalizmi yıktığınızda neyi kuracaksınız? Tek alternatif komünizm! Eh ona da karşıyınız? Biz anlayamadık bunu. Bugünkü dünyada emperyalizme karşı olan adamın tek gerçek alternatifi komünizmdir. Uyarması bizden.

Yahu bu gençler demogoji mi yapıyorlar yoksa. Baksanıza faşizme de karşıymışlar? Be kardeşim sizin Kurt işareti Alman Naziler'inden çılmadır. Türklük'le uzak yakın bağı yoktur. Kaç kere anlatacağız size. Alman Naziler'i de bildiğiniz gibi faşistin dik alayıydılar. Sizin örgütün kökleri de Alman Naziler'yle birlikte çalışan kişilere dayanır. Yani Alman emperyalistleriyle işbirliği yapanlara. Alman faşizmiyle işbirliği yapanlara. Şimdi Almanlar'ın yerini Amerikalılar'la İngilizler aldı diye hem emperyalizme hem de faşizme karşı olamazsınız ki? Hem emperyalistler için dünyanın dört tarafında iş yapmaktasınız, hem de faşistlerin metotlarını kullanmaktasınız. Başka türlü bu mermi sevdanızı nasıl izah edeceksiniz? Demokrasiyle mi?

Ha bir de "aynısı işidir kişinin lafına bakılmaz" derler! Bahçeli ve MHP iktidarda iken ne yaptınız? IMF'nin üç kuruşluk memurları önünde hazırda durdunuz. Ne derlerse yaptınız. Bir de adamlarınızın adı rüşvetçiye çıktı. Neydi o bakanlıklar karşısında kurulan rüşvet büroları? Al emperyalistten borcu devlet adına, aktar rüşvet büroları üzerinden faşist olmayan arkadaşlarına. Sizin adamların hepsi kapitalist. Kapitalist olamamış olanları da kapitalistlerin fabrikalarında sendikalaşan işçilere saldırıyorlar. Kapitalistleri koruyorlar. Hem bunları yap, hem de emperyalizme karşı ol?

Komünizme karşılığınızı anlarız da, işinize baktığımızda emperyalizme ve faşizme karşı olmanız demogoji. Yalan. Vatani ve milleti emperyalistlere satıyor-

sunuz! Emperyalistlerin ağzını burnunu dağıtacak adamları da vuruyorsunuz! Emperyalizme gerçekten karşıysanız, buyurun bizim partiye! Ne işiniz var IMF karşısında secdeye duran adamlarla? Ne işiniz var Amerikan ve İngiliz askerlerine Türkiye topraklarını sunan adamlarla? Gelin Türkiye Devleti'nin tüm borçlarını silelim, vermeyelim pis gavurlara zırnık dahi, ve de tüm üslerine el koyalım, ondan sonrada burada İngiliz üslerini halledelim. Hadi!

İyi ama MİT'ten-veya CİA'dan- izin almayı unutmayın çocuklar. Kendi başınıza böyle hatırlar yerseniz iyi olmaz sonuçları.

Seçimler İçin Birlik

Referandumdan Kuzey ve Güney'de evet çıktığında, anlaşmanın önündeki AB'nin deregasyonları onaylaması, TBMM'nin anlaşmayı onaylaması, diğer garantörlerin anlaşmayı onaylaması gibi sorunlar çözüldüğünde, ülkemiz tüm bu emperyalist kısıtlamalara rağmen AB üyesi ve bugüne nazaran daha iyi demokratik işlerlik sahibi bir ülke haline gelecektir.

Bu şartlarda, Kıbrıs'ın birliğinin sağlanması, anlaşma sonrasında Rum-Türk bölünmesinin, Müslüman-Hristiyan bölünmesinin hortlatılmasına karşı, anlaşma sayesinde elde edilen barış şartlarının ve birliğin dağıtılmasına karşı yürütülecek mücadele de sıkı bir birliği gerektirecektir.

Bu birlik için bizce en uygun program KSP'nin programıdır. Biz TKP ve BKP'yi KSP'nin programını incelemeye davet ediyoruz. "Evet Kampanyası"na yoğunlaşılacak bu dönemde, bu dönemin sıkı çalışması içinde, bu programın incelenmesini, ve "Evet Kampanyası" isteğimiz sonucu ortaya çıkardığı, anlaşma elde edildiği zaman da, KSP'nin programı etrafında birleşmesini öneriyoruz.

Seçimler için birlik konusunda önerimiz budur.

Evet kampanyası için çalışırken bunu da tartışalım!

Doğrudan Demokrasi

Seçimler AB üyesi bir Kıbrıs'ta yapılacak. "Demokrasi ve insan haklarına saygılı bir ülke" haline gelecek olan Kıbrıs'ta.

Böyle bir ülkede işlerin nasıl gelişeceğine halkımızın karar vermesini istemek gerekli değil midir? Demokrasiyi, demokrasinin sunduğu imkanlar sayesinde mümkün olduğunca geliştirmek için çalışmak gerekmez mi? Demokrasiye saygı bunu talep etmez mi?

KSP programı Doğrudan Demokrasi'yi savunmaktadır.

Her ne kadar ülkemizde üç garantör olacağına, bunların üsleri ve askerleri olacağına Annan Planı üzerinden karar alınmışsa da, AB çatısı altında oluşan demokrasimiz doğrudan demokrasiyi savunanların zaferine yol açarsa, bu, ve tüm diğer konularda halkımız doğrudan karar verme imkanına kavuşur.

Halkımıza güvenenler, halkımızın birlik ruhuna güvenenler, halkımızın birliğini savunanlar, onların doğrudan demokrasiye kavuşmasını, böylece ülkemizde milli ve dini kavgaların imkansız kılınmasının zemininin hazırlanmasını savunacaklardır. Yani doğrudan demokrasiyi savunacaklardır.

BDH bölünmeden önce, doğrudan demokrasinin bir türü olarak oluştuğunu, 26 Aralık deklarasyonunu onaylayan kitlenin temsilcisi olduğunu, onların doğrudan demokratik taleplerine uygun olarak oluşturulduğunu ilan ederdi. Dolayısıyla biz, o doğrudan demokratik BDH'nin bir parçası olmuş olan TKP ve BKP'nin doğrudan demokrasi için çalışmaya hazır olacaklarını, seçim kampanyasında, seçim için birlikte doğrudan demokrasiyi savunmaya hazır olacaklarını tahmin ediyoruz.

Anlaşma sonrası seçimler doğrudan demokrasiyi sürekli kılma imkanını bize vermektedir. Bu durum, doğrudan demokrasinin sürekliliği, Akıncı türü doğrudan demokrasi üzerinden alınmış kararları kişisel olarak ayaklar altına almaya çalışanların dışlanması garantiler. Bugünkü BDH bile, ettiği laflara az biraz saygılı olma yeteneğine sahipse, doğrudan demokrasiyi programına almak zorundadır.

KSP programı hem halkımızın hem de demokratik partilerimizin birliği için mükemmel bir temel sağlamaktadır. TKP ve BKP bu programı ciddi bir şekilde ele almalıdır.

İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...İşçi...

Mücadelede Yaşamak

Mehmet Niyazi

Derviş Ali Kavazoğlu ve Mişaulis, bundan 39 yıl önce TMT tarafından öldürüldü. Kavazoğlu AKEL Merkez Komite üyesi, Mişaulis ise sendikacıydı. Derdimiz, faşistler tarafından öldürülen insanlarımızı ağıtlar yakıp, mücadeleyi bu tür kahramanlık fantezileri üzerine kurmak değil! Evet, işçi sınıfı mücadelesinde öldürülen, anti-emperyalist mücadelede öldürülen insanlarımız, mücadelemizde önemli yer tutarlar. Onlardan öğrenir ve o insanlarımıza laf söyletmeyiz. Ancak kahramanlıklar üzerine siyaset yapmak, tıpkı ülkücülerin "Biz Viyana kapılarına dayanmışız" ya da "Türk milleti çok yığittir, kahramandır, dünyaya bedeldir" şeklindeki demagogileriyle kitlelerini uyutmalarına benzer. Önemli olan, insanlarımızı mücadelede yaşatmak ve hedefe ulaşmaktır. Ancak bu şekilde bazı şeyler yolunda gidebilir...

Evet, Kavazoğlu ve Mişaulis bundan 39 yıl önce öldürüldü. Aynı arabada, yanyana... Öldürenler belliydi! Kıbrıslı Türklerin hamisi, vatanperver TMT. "Ulu reisler" Dr. Küçük ve Denktaş'ın adamları... Niye vardı TMT? Kıbrıslı Türkleri "Rum mezalimine" karşı korumak için... Adanın taksimi için... Kim kurdu TMT'yi? TC'deki Özel Harp Dairesi, MİT ve onların abisi CIA! Türkiye'de, Amerikan subaylarının, ajanlarının, onların çırağı TC subaylarının, ajanlarının hocalığında özel eğitimlerden geçti bizim TMT'ciler. İyi de, TMT Türkler'in örgütü değil miydi yahu?! Neden bir Türk'ü, Kavazoğlu'nu öldürdüler?!

EOKA kime karşı, neden kurulmuştu? ENOSİS için... Hesapta İngiliz'i adadan atmak için... Türkler'i temizlemek için... Kim kurdu EOKA'yı? Yunanistan gizli servisi, askeriyesi ve yine onların da abisi olan CIA! Yunanistan'da, Amerikan subaylarının, ajanlarının, onların çırağı Yunan subaylarının, ajanlarının hocalığında özel eğitimlerden geçti bizim EOKA'cılar. İyi de, EOKA Rumlar'ın örgütü değil miydi yahu?

Neden yüzlerce Rum'u öldürdüler?

Bizlere şimdiye kadar resmi tarih kitaplarının da anlatılanlar palavradır.

Tarih, sınıfların mücadelesidir.

Kıbrıs'ta ortak sınıf mücadelesi, başımızdaki efendileri rahatsız eder. Kavazoğlu ve Mişaulis de ortak sınıf mücadelesinin önderleriydiler. Emperyalizmin ajanlarıncı işte tam da bu nedenle öldürüldüler. Tıpkı öldürülen diğer Kıbrıslı Türk ve Rum solcular, ilericiler, demokratlar gibi...

EOKA da, TMT de birbirine Amerikan yapımı silahlarla ateş ettiler. "Made In USA" yazılı mermiler saplandı iki tarafın da vücutlarına... Kıbrıs'taki halk birbirini yiyedursun, Tepeden, vatan ve millet için savaştığına inandırılanlara bakıp bakıp gülen ve kanlı ellerini ovuşturanlar vardı... EOKA, hesapta Türkler'i öldürecek. Ama öldürdüğü solcu Rum sayısı, öldürdüğü Türkler'den fazlaydı... TMT, hesapta Rumlar'ı öldürecek. Ama öldürdüğü solcu Türk sayısı, öldürdüğü Rumlar'dan fazlaydı... Ve, Kavazoğlu-Mişaulis örneği de bunun çok net bir ifadesidir. Bu adada ne Denktaş, ne Dr. Küçük ne de TMT, Türklüğü korumak, Kıbrıs Türkünü korumak için savaş verdi! Bu adada ne Grivas ne de EOKA, Rumluğu korumak, Kıbrıs Rumunu korumak için savaş verdiler. Bunlar, adadaki işçi sınıfı mücadelesinin kendilerini tehdit ettiğini gördüler. Bunlar, sahipleri, efendileri emperyalizmin çıkarlarının tehdit edildiğini gördüler. Ne yapmalıydılar? Bölme ve birbirine kırdırma yoluna gittiler. Kardeş halkları, sınıfdaş insanları birbirine kırdırdılar. Farklı kar kapılarının açılabilmesi, bu mammadan "anavatan"ların da faydalanabilmesi için savaştırdılar. İşçilere oyunlara gelmemelerini, bu rezillere kanmamalarını söyleyen ve işçileri bu yönde örgütleyen Kavazoğlu ve Mişaulis gibi önderleri öldürdüler. Yok ettiler ki, gözdağı verilsin. Yok ettiler ki, ortaklık karışsın. Yok ettiler ki, istedikleri gibi at koştursunlar.

Evet, bu faşist cinayetin üzerinden 39 yıl geçti. Bu memleketin faşistleri, geçen 39 yıl boyunca emperyalizme kusursuz hizmet etmeyi sürdürdüler. Amaçlarına da ulaştılar. Ada bölündü, bölüldü, arpalıklar, avantajlar dağıtıldı... Kimileri pek bir zengin oldular. Ancak referandum kapıda! Referandumda EVET diyerek adayı yeniden birleştirmeliyiz. Birleştirmeliyiz ki, birleşmeliyiz ki, bu efendilere bu adayı dar edelim! Kıbrıslı Türk ve Rum işçiler, sınıfın kurtuluşu için birleşmelidirler ki, bu ada yaşanması bir hale gelebilsin! Hep beraber emperyalizmi defedelim ki, Kavazoğlu ve Mişaulis'in katilleri, onların sahibi emperyalizm dünyanın kaç bucak olduğunu görsün! Kolay değil bu iş... Ama yılmak yok! Günü geldiğinde Kavazoğlu ve Mişaulis gibi aynı arabada, yanyana ölmek de olabilir işin ucunda... Karşımızdakiler barbarlar, katiller sürüsü! Ama Kavazoğlu ve Mişaulis nasıl ölüm tehlikesinden dolayı mücadelesini bırakmadılarsa, bizler de bırakmamalıyız. Mücadelemiz geliştikçe, güçlendikçe ve dünyanın dört bir yanında zafer kazandıkça, onlar hiç ölmemiş, ve aynı arabada, yanyana, ama bu sefer onları faşistlerce kesilmeden, istedikleri yere gitmişler demektir.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Evet-Hayır Girdabı

Dünyanın gündemine oturan Kıbrıs Referandumu özellikle Türkiye ve Kıbrıs'ta yaşayan insanları, genelde de bütün ilgili halkları ikiye bölmüş durumda. "Ben ağlarım hepinizin yerine" diyerek timsah gözyaşları döken Denktaş ve Papadopoulos "Hayır" kampanyası için kitlelerin önüne çıkarak gözyaşları döküyorlar. Denktaş anavatanı Türkiye'de gözyaşı döküyor, ardından Papadopoulos Kıbrıs'ın güneyinde aynı "duygusal" sahne ile halkın karşısına çıkıyorlar. Sanki Annan Planı hazırlanırken bu insanların hiç haberleri yoktu. Kofi Annan bu planı kendi başına pişirip ortaya koymuş gibi davranmaya başladılar. Yıllardır yapılan görüşmelerin sonucu değil mi bu plan? Sayın Denktaş ve Sayın Papadopoulos; herşeyinizle esiri olduğunuz emperyalizmin, sizlerden aldığı görüşlerle hazırladığı bir plan değil mi bu plan? Kıbrıs halkının yıllardır yaşadığı bu bölünmüşlüğe dur demelerini daha da kolaylaştıracak AB olayının gündeme getirilmesiyle de emperyalistlerle birlikte istediğiniz gibi at oynatabileceğiniz görüşleri içeren bir plan değil mi ki, karşı çıkıyorsunuz? Yoksa, birleşme sonrası geliştireceğiniz oyunlarla yaşanacak olayların senaristi siz olmadığınızı söyleyebilmek için mi bunca bağırıyorsunuz? Var olmayan vicdanlarınız mı sizler yoksa? Halk sizlerin önüne geçti beyler, gerçekleri görüyorlar artık. Birakında kendileri için ilk kez yakaladıkları bu tarihi fırsatı değerlendirip kendi kaderlerini tayin etmenin ilk adımını atmış olsunlar. Kıbrıs Sosyalist Partisi söyleminde şöyle diyor, "Emperyalist bir çözüm de olsa bu plan, emperyalist bir savaştan daha iyidir, iki halkın birleşmesi ile halkların elde deceği kazanç, emperyalizme karşı birlikte hareket etmenin, işçi sınıfıyla iktidara birlikte yürüeyiblenin örgütlü yapısını oluşturacak hızlanmayı geliştireceğidir. Bu nedenle 24 Nisan'da Referanduma EVET denmelidir" diyerek halkın birleşme talebine cevap veriyor. Doğru söze ne denir. Sizler ise Vatan, Millet, Sakarya nutuklarını atmaya devam ediyorsunuz. Biraz da Türkiye boyutuna bir göz atalım. Türkiye'de Denktaş'a destek verenler de Denktaş ile aynı görüşleri savunuyorlar, "Eğer Evet denirse biz bir devlet kaybedeceğiz, ileride dökülecek olan kanların altına imza atılacaktır" diyerek tehditkar tavırlarını da sergilemekten geri durmuyorlar. Kıbrıs'ın güneyindeki Hayır diyenler de aynı zihniyeti taşıyarak Hayır diyorlar, Çünkü faşizm her yerde aynıdır. Türkiye garip bir memleket, bunca yıldır Kıbrıs'ın nerede olduğunu dahi bilmeyenlerin de içinde bulunduğu bütün çevreler, referandum gündeme gelince konuşmaya başladılar. Ancak Kıbrıs'ta neden EVET denmesinin nedenlerini sıralarken Türkiye'nin çıkarları göz önünde bulunduruluyor. "Uluslararası ilişkiler konusunda Türkiye iyi bir adım atacak ve Türkiye'nin dış politikası rahatlayacaktır. Kıbrıs barış, ittifak, huzur, egemenlik ve istikrara kavuşacaktır, Enosis tamamen engellenmiş olacaktır. Ekonomi oldukça rahatlayacaktır. Türkiye'nin AB'ye girişi hızlanacaktır. Kıbrıs'ta yıllardır ekonomik, siyasal ve hukuksal bir kanayan yara vardır, bu planın kabulü ile bu yara tedavi edilecektir, Türk tarafının istediği her şey Alp dağlarında yapılan görüşmelerde elde edilmiştir" diyorlar. Kıbrıs'ı bu çevrelerden daha iyi tanıdığını savunan ama aslında çok da iyi tanımadıkları belli olan sol ve sosyalist çevreler ise, bunca yıldır sahiplendikleri Kürt Sorunu kadar, belki de daha fazla sorun olan Kıbrıs Sorununa sahiplenmediklerinden görüşlerinde yuvarlak laflar ediyorlar. Hani şu her zaman söylenen ama "üstün körü bir söylem" dediğimiz laflardan. Onların da doğru analizler koyamadıklarını, bu plan emperyalist bir plana neden Evet veya Hayır demesi gerektiği konusunda kafalarının karışık olduğu söylemlerine yansıyor. 1 Mayıs'tan sonra halkların birlikte nasıl örgütlenmesi gerektiği, Türkiye sosyalistlerinin üzerine düşen görevin ne olduğu konusunda fikir yürütemiyorlar. Bana göre bunun nedeni üzümlere söylemek istiyorum, Kıbrıs Sorununa bakışları konusunda bir Teori ve Pratiklerinin olmamasıdır. Sanırım bu aşamadan sonra geliştirirler artık, geliştirmeleri de gerekiyor. Türkiye ve Kıbrıs'ta yaşayanlar bir girdabın içinde savrulup duruyorlar bu günlerde ama bu savruluş halklar için iyi şeylere gebe gibi geliyor bana. Ve diyorum ki, çılgın iç sürüşlerde akşam olmakta yine/ haylaz serçeler bahçemdeki ağaçta cıvıldaşmakta/ "Bandolarınız serçelerini ürküttü" diyor Aydın Adamoğlu adlı Kıbrıslı bir şair/ ürken sadece serçeler değilmiş, bu gün bu ortaya çıkmakta/ korkunun yarattığı telaş hali ("serçe gibisin kardeşim, serçenin telaşı içindesin" Nazım Hikmet) devam etmekte/ bitmiş değil henüz, bitmiş değil hiçbir şey/ silkinip kalktığında halklar, her şey o zaman başlayacak/ korku ve telaş gömüldüğünde toprağa/ her şey o zaman başlayacak/ ve bittiğinde başlayanlar/ topraktan özgürlük ve barış fıskırarak.

BURJUVALAR ÇÖZERSE BÖYLE ÇÖZER...

Burjuva dünyada entrika ve oyun boldur. Güçlü olan medya yoluyla "manüplasyon"dan, yani kitleleri istenen yönde düşünmeye ve davranmaya yönlendirmekten tutun da, siyasi ve ekonomik baskı yapmaya kadar, ve hatta hiçbirini yarar getirmiyorsa ve son tahlilde askeri tehdide kadar vardırır işi.

Burjuvazinin bu "ahlaksız" yöntemlerini ve dolayısıyla insanoğlu için üstesinden gelinmesi kaçınılmaz olan karakterini kavramak için Kıbrıs'a bakmak fazlasıyla yeterlidir.

Tüm geçmişi bir yana bıraksak bile, son İsviçre "zirvesi" bize bu burjuva dünyanın içyüzünü kavratmaya yeter. N'oldu Bürgenstock'ta?

İsviçre'nin bu buzlarla kaplı kasabasında yaklaşık bir haftada yaşananlar, emperyalizmin kendi kirli emelleri için insanoğlunun kaderiyle ne kadar çirkince oynayabileceğini gözler önüne serdi.

"Toplumlar arası sorun" olarak 1963'ten beri süregelen ve 1968'den beri "toplumlar arası görüşmeler" adıyla çözüm aranan Kıbrıs sorunu tarihinde, gerçekleştiği gün itibarıyla (Nisan 1) insana "acaba Nisan 1 şakası mı?" dediyecek nitelikte, ilk kez "Türk tarafı"nın neredeyse tüm isteklerinin plana dahil edildiği görüldü. "Türk tarafı"nın neredeyse tüm "olmazsa olmazları"nın karşılanmasını sağlayan neydi?

Belli ki, Kofi Annan, Amerika'nın "ricasına" dayanmadı...

Ben son anda, Amerika'nın bu "ricasını" AB'nin "Rum tarafı" lehine "ricasının" izlemesini bekliyordum.

Gelişmelerden anladığım böyle bir girişim oldu da. Bizzat Günter Verhogen tarafından böyle bir girişimin yapıldığını biliyoruz. Net olarak neler olduğunu bilemesek de Rauf Denktaş'ın büyük bir kızgınlıkla Verhogen'e "Nazi subayı" yakıştırmayı yaparak saldırmayı boşuna değil-di.

Belli ki AB adına ve "Rum tarafı" lehine Verhogen'in girişimleri boşa çıkarılmış ve sonuçta ortaya çıkarılan Annan Planı "Türk tarafı"nın zaferi denecek bir nitelik kazanmıştır. Ortaya çıkarılan son şekli ile, yani her iki tarafta da referanduma sunulacak şekilde Annan Planı "Türk tarafı"na onaylanacak, "Rum tarafı"na da reddedilecek hale getirilmiş durumdadır. Belli olan Amerika "Türk tarafı"nın bu diplomatik "zaferinde" tayin edici rol oynamıştır.

Ama, henüz "maç" bitmiş değildir...

24 NİSAN'DA NE OLACAK VE SONRASI...

24 Nisan günü referandum var. Hani o, elde etmek için Kıbrıs Türk halkının şanlı direnişler ortaya koyduğu referandum hakkı nihayet kullanılacak. Çözüm yanlılarının uğrunda hapislere tıklığı referandum nihayet gerçekleşecek ve "Bürgenstock zaferi" sayesinde Kuzey'de belki de %80 "EVET" ile sonuçlanacak. Peki, Güney'de ne olacak? Şu anda Güney'deki nabız "HAYIR" olarak atıyor. Hem de Kuzey'deki %80'lere yakın... Bilindiği gibi Güney'in iki büyük partisi AKEL ve DİSİ'nin %35'er civarında oyları var. Toplam %70 civarlarında...

Bu durumda, Politis Genel Yayın Yönetmeni Andreas Parasgos'un dediği gibi "anahtar AKEL'in ve Genel Sekreteri Hristofyas'ın elindedir". Hristofyas, partisinin 1940'lardan bu yana Kıbrıs halkının bölünmesinde oynadığı rolün tersine, birleşmesi yönünde rol oynayacak mı? Göreceğiz...

Amerika'nın planlarının başka türlü olması mümkün mü? Başta değiştiğim gibi bunlarda plan ve entrika çok... Birleştiriyoruz iddiasıyla adayı kalıcı olarak bölme gayretlerinden bahsetmek ve bundan kuşku duymak çok mu abartılı olur? Kıbrıs halkının, Rumlar ve Türkler olarak, yaşadıkları ve özellikle Kıbrıslı Türklerin son yıllarda yaşadıkları "paranoya" derecesinde şüpheler ve senaryoları hesaba katma ortamını olası kılmaktadır.

Yani, referandumda Kuzey'de "EVET", Güney'de "HAYIR" çıkması ve işin Aralık 2004'e kalmaması çok mu zorlama bir senaryodur?

Anlamı ne bunun? Bu durumda Aralık'ta Türkiye tarih almak için Brüksel kapılarını (Vienna kapılarını zorlayan Osmanlı geliyor insanın aklına) zorladığı bir dönemde son bir Annan Planı'nın daha çıkması, adı bu olmasa da, tümüyle olasılık dışı mı? Kofi Annan "başka plan yok" demiş olsa da, Türkiye ve Yunan taraflarının son bir pazarlıkla işi bitirmeleri düşünülmüş olamaz mı? Tarih verme konusunda sadece Yunanistan değil, "Kıbrıs Cumhuriyeti" adıyla Rum devletinin de Avrupa üyesi olarak oy kullanacağı hesaba katılmalı.

TÜRKİYE'NİN AB'DEN TARİH ALMASI VE "TAVUK-YUMURTA" HİKAYESİ

İnal Batu'ya kulak verin bugünlerde. İnal Batu, Lefkoşa Büyükelçisi olduğu dönemlerde "Kıbrıs Valisi" ünvanını hakketmiş "kurt" bir diplomat. Hani o Türkiye'de "devlet adamı" denen türlerden... Hangi partide olduğu önemli olmayanlardan... İnal Batu şimdilerde CHP Hatay Milletvekili. Daha dün kadar Annan Planı karşıtı iken Bürgenstock zirvesiyle birlikte tüm yelkenleri suya indirmiş ve konuyu şu iki basit meseleye endekslemiş bir "devlet adamı";

1. Yapılacak anlaşma tüm yönleriyle, yani "derogasyonlar" denen temel insan haklarından sapmalarıyla birlikte AB'nin "birincil hukuku" haline getirilmeli.

2. Aralık'ta Türkiye'ye tarih verilmeli. Yani, bir an için gelin sıyrılın şu "Annan Planı sendromundan", şu maddesi iyi mi-kötü mü? Türk tarafı için doğru olan Rum tarafı için yanlış mı?... Hani o Türkiye'nin "kırmızı çizgi" dedikleri var ya... Önemli değilmiş meğer.

Neymiş önemli olan? Türkiye'nin Aralık'ta tarih alması ve anlaşma sonrası Türkiye'nin 1974'ten beri Kıbrıs'ta yaptıklarından AİHM'nce sorumlu tutulmaması.

İnsan ister istemez şüpheye düşüyor, Türkiye mi Kıbrıs'ı garanti ediyor, yoksa Kıbrıs Türkiye'nin AB'ye "arka kapıdan" girişinin garantörü mü?

Yani, "yumurta tavuktan mı çıkar, yoksa tavuk yumurtadan mı?" Belli ki bu meselede "tavuk yumurtadan çıkacak"!

Büyük katliamın onuncu yılında kısa ve genel bir tarihçe

RUANDA-BURUNDİ: 1300'lerde Hutular'ın yaşadığı bu bölgeye Tutsi'ler yerleşiyor. Ve Tutsi krallarının hükmettiği bu iki ülke ortaya çıkıyor. Tutsiler azınlıkta, Hutular çoğunlukta. Sürekli böyle.

Krallıklar 1890'da Alman İmparatorluğu'nun kolonisi oluyor. 1916'da, yani Birinci Dünya Savaşı sırasında Belçika bu ülkeleri işgal edip onları kolonisi haline dönüştürüyor. Bu arada Belçika'nın kendisi ise Alman işgali altında!

1962'ye kadar iki ülke de Belçika'nın kolonisi. Eskiden Milletler Ligi, sonra da BM tarafından kabul gören bir konumdu bu. O dönemde Belçika Tutsi krallara dayanarak yönetiyor bu iki ülkeyi. 1962'de ikisi de "bağımsızlaşıyor"! Sağolsun Belçika!

Ruanda Cumhuriyet oluyor, ve Hutular iktidara geliyor. Burundi'de ise Tutsi krallık sürüyor. Aşiret ve feodal yaşamın yanında küçük toprak mülkiyetine dayanan, hemen hemen hiç modern sanayi ve modern proletaryası olmayan, ve Belçika'nın sayesinde öyle de kalan iki ülke. Karşılıklı katliamlar, karşılıklı darbeler, "kurtuluş örgütü" adlı çeteler, katliamlardan kaçan Hutular ve Tutsiler. Ve tüm bunların ardında duran Fransa hakimiyeti. Şu andaki Ruanda başkanı Uganda'ya

göç etmek zorunda kalan bir Tutsi aile mensup. Orada şu andaki Uganda Başkanı'yla birlikte, o dönemde Uganda'da kurtuluş hareketi(?) başlatıp, zafere ulaştırıp, Uganda'yı tutarlı bir IMF uydusu yapan, onu Amerikan-İngiliz kontrolüne sokan birisi. Kendi Ruanda Kurtuluş Örgütünü Uganda'da kuruyor. Uganda'dan destekli-İngiliz/Amerikan destekli(?). 1994'te Ruanda ve Burundi'nin ikisi de Hutu kökenli olan başkanlarının birlikte uçmakta oldukları uçağın Fransa tarafından, roketle havaya uçurulduğu ve böylece meşhur, Hutular'ın Tutsiler'e karşı giriştikleri 1994 katliamını başlattığı iddia ediliyor. Uçaklar düşürülüyor ve Ruanda Kurtuluş Ordusu Ruanda'ya giriş yapıyor. Hem de Uganda'dan! Daha birkaç gün önce de, Ruanda başkanı Fransa'yı katliamcılara destek olmakla, deyim yerindeyse katliamı örgütlemekle suçladı. Haklıdır. Haklıdır da, İngilizler'le Amerikalılar'ı niye unuttu acaba?

Tabii ki 1994 katliamları öncesinde Dünya Bankası'ndan para çıkıyor Ruanda'ya. Bu para da Mısır'dan maşetta denilen büyük bıçaklar almak için kullanılıyor. Hutular Tutsiler'i katletmeye başladıklarında Fransa Ruanda'da katliam oluyor, biz BM adına, ve de katliamı önleme adına ordumuzu Ruanda'ya gönderelim tek-lifini yapıyor Amerika ve İngiltere'ye.

BM'de şu bizim Lord Hannay İngiltere temsilcisi. Madelene Allbright da Amerika temsilcisi. "Yahu" diyorlar, "biz öyle bir haber almıyoruz" -bunların itibarat hizmetleri de bir kötü bir kötü, Irak'ta da böyle olduydu ya! "Büyütüyorsunuz siz" diyorlar. Bu arada BM her iki ülkede de cirit atmakta. Ama tam da bu sırada BM askerleri geri çekiliyor. Katliam yapılıyor, ve de Tutsiler'in başını çektiği Ruanda Kurtuluş Ordusu da kısa dönemde katliamı önleyerekten iktidarı ele geçiriyor. Hemen peşinden gene Fransa kontrolünde olan Zaire'de Uganda ve Ruanda destekli bir "Kurtuluş Ordusu" Fransa'nın desteklediği diktatörü devirip Demokratik Kongo Cumhuriyeti'ni kuruyor. Bu arada Hutular göçmen olarak Kongo'ya kaçmışlar. Bu sefer Kongo'daki Tutsiler'i katletmeye başlıyorlar. Ruanda devreye girip ordusunu gönderiyor. Sözün kısacası Ruanda-Burundi-Kongo hala daha tam bir kargaşa içinde. Uganda-Zimbabve-Tanzaniya bu kargaşaların içine çekilmiş durumda. Kongo ve Burundi'de savaşlar sürüyor. Daha geçen sene Kongo'da 2 milyon kişi daha katledildi. Katliam hala daha sürüyor. Katliamcılardan bir kısmı da doğrudan Ruanda destekli. Bu arada Fildişi Sahili'nde ve onun çevresinde İngiliz orduları yerleşmiş vaziyette. Nijerya ordusu da oralarda

tur atıyor. BM çatısı altında, Afrika Barış Gücü adı altında. Yani sadece Ruanda-Burundi'de değil, hemen hemen bir bütün olarak Afrika'da, emperyalist büyük güçler çeşitli haydut şebekelerini silahlandırıyorlar. Savaş ağaları sistemi oluşturuyorlar. Farklı emperyalistlerle ilişki ağı içerisinde, yerel olarak Libya gibi ülkelerin de devreye girmesiyle tam bir savaş ortamı, tam bir katliam ortamı oluşturularak, insanların en basit insan hakkı olan yaşamları ayaklar altına alınarak, hem savaşlar üzerinden hem de savaşların yol açtığı kıtlıklarla Afrika halkı katlediliyor. Nasıl ki koskoca Sovyetler Birliği dünya üretimine katkı koymaktan dışlandı ve üretim kapasitesi yıkıma uğratıldıysa, Afrika da aynı şekilde dünya üretiminden soyutlanmış bir şekilde tutuluyor. Aşırı üretim krizine katkı yapmaları böylece önleniyor. Ve bu arada büyük güçler kendi aralarında bu yoksulluk şartlarındaki ülkeleri kimin kontrol edeceği, daha doğrusu kimin kullanmasını önleyeceği kavgasını veriyorlar.

Afrika, sömürgelerin bağımsızlığının ancak ve ancak emperyalist bütünden kopuş sayesinde mümkün olabileceğinin açık ispatıdır. Emperyalizmin varlığı, yerli yöneticilerin emperyalizmin saflarına geçmesi demek yıkım demektir. Tüm geri ülkeler ve milletler, aşiretler de dahil el ele vermeli ve emperyalizmi yenmelidir. Yoksa tüm dünyanın sonu Afrika gibi olacaktır! Emperyalist barbarlık!

Parka

Ziya Çelik

OYUNLAR, MASKARALIKLAR...

"Bitti bitiyor..."
"Çözdüler, çözüyorlar..."
"Aman haa çözebilirler..."
"Bu sefer kesin çözdüler..."
"Allah büyük, çözerler inşallah..."
"Oturun oturduğunuz yerde! Onlar halledecek bu işi..."

Şu görüşmeler süreci başladığından beri millet hop oturup hop kalktı. En son İsviçre'de devam ediyor görüşmeler...

Büyük Denktaş gitmedi...
Eminiz vardır bir bildiği...
Ne de olsa bu işlerin piri...
Dedik ya, vardır bir bildiği...

Görüşmecilerin cep telefonlarının sim kartları bloke edilecekmiş...

Heyetleri haki yeşil askeri helikopterlerle götürmüşler randevuya...
Helikopterin birinde Türkler, diğerinde Rumlar...

Aman haa, ramak kaldı anlaşmalarına...

AB çözüm "istiyor"
ABD çözüm "istiyor"
TC çözüm "istiyor"

Herkesler çözüm istiyor...
Açıklamalar birbirini kovalıyor.
Çelişkiler insanların beyninde dolanıyor!

Biri diyor olacak, diğeri diyor olabilir, öteki diyor olmayacak!

Artık haberleri dinlerken başıma ağrılar giriyor.

Her defasında insanlarla oyuncak gibi oynayan emperyalizme bin kat daha kinleniyoruz.

Belirsizlik sürüyor, sürececek de...
Bu burjuvalar anlaşana kadar sanıyorum ki ülser olacağım.

Yanlış anlaşılmasın, "haydi çözün artık" diye umut etmekten değil!

Çıkarları için halkla yıllardır oyun oynadıklarından dolayı!

Irak'a kan ve vahşetle "demokrasi", "barış" götürürken, bize de barış getireceğini sananlara kafayı takmamdan dolayı!

Halka kurtuluşu yanlış yolda gösterenlere kızmamdan dolayı!

Düşünüyorum da biz halk olarak üzerimize düşeni fazlasıyla ve layıkıyla yaptık! Halkımız artık bu efendilerin gerçek

yüzünü daha iyi görüyor!

Şimdi de önümüzde referandum var. Bu süreçteki önemli görevlerimizden birini daha yerine getirmek durumundayız.

Tüm barışsever halkımız, sağa sola dağıttıkları malların, han, hamam, arazilerin başlarına bela olmaması için anlaşmaya direnenleri, bunu da "Vatan-Millet-Sakarya" edebiyatıyla gizleyenleri yerle bir etmelidir.

Bunu hep birlikte başarmak elimizdedir.

Buna ayak diremek ise ne yazık ki halka ihanettir.

Dedim ya, midemdeki ağrılar gün geçtikçe azıyor.

Hayatı yaratanlar, işçiler, emekçiler mengeneyle alınmış gibi sıkılıp suları çıkartılıyor.

Mengeneyle tutan el belli...

Emperyalizm ve sadık işbirlikçileri.

Eminim ki sadece benim değil milyonların midelerindeki ağrılar da azıyor.

Aynı cenderede yiz.

Aynı pislik sistemde yaşıyoruz.

Hani filmlerde görürüz, ölenlere makyaj yaparlar ki estetik görünsün...

İşte emperyalizm de makyajlı geziyor...

Suratında bir ton boya var emperyalizmin!

Ama sıska ayakları tir tir titiyor. Püf desen yıkılacak.

Ama bu dünyada emperyalizme püf demek de mesele...

İşçilerin, emekçilerin sıkı bir örgütlenmesini, işçi sınıfının partisinde örgütlenmesini gerektiriyor.

İşte bu gerçekleştirildiği zaman, hele de Kıbrıs'ta işçi sınıfı birleşip mücadeleye KENDİ PARTİSİ önderliğinde koyulduğu zaman bu asalakların tepesine bineceğiz!

Türkiye-Yunanistan ve İngiltere işçi ve emekçileriyle, devrimcileriyle birlikte bunların çanına ot tikayacağız!

Anlaşma olursa işimiz kolaylaşır.

Ama anlaşma olsa da olmasa da bu efendilerin dünya halklarına çekti olduklarının bedeli, askerleriyle, topları, tüfekleriyle bu adadan defolup gitmek olacaktır!

Ondan sonra görün ne başımızda bizleri yiyen, kanımızı emen asalaklar olacak, ne de ülserle yakalanma tehlikesi!

Yarınlara bizindir!

MGK İlk Pasını Hükümete Attı

Nazlı Şahin

Türkiye Milli Güvenlik Kurulu Kofi Annan'ın taraflara sunduğu Kıbrıs planıyla ilgili sürecin başlatılmasında takdir ve sorumluluğu hükümete bıraktı. Yaklaşık 4.5 saat süren MGK toplantısı sonunda yayınlanan bildiri- de "planın ulusal yarar açısından incelenmesinin ilgili hükümlerle titizlikle yapılmasının zorunlu olduğu" vurgulandı.

Bildiride, son biçimi verilen Annan Planı'nın tümüyle incelendiğinde olumlu yönleri bulunduğu, ancak bunun yanı sıra Türkiye'nin kimi isteklerinin karşılanmadığına dikkat çekildi. Planın uygulanmasında sorunların çıkabilme olasılığı bulunduğu dikkat çekilerek,

"konunun Türkiye ve KKTC bakımından duyarlılık, planın içerdiği öğelerin Türkiye ve KKTC'de ulusal yarar açısından irdelenmesinin, ilgili hükümetlerce titizlikle yapılmasını zorunlu kılmaktadır" denildi.

Bildiride Derogasyonlar konusunda MGK'nın hassasiyeti dikkati çekiyordu, "Çözümün AB'nin birincil hukuku durumuna getirilmesinin önemi ve müzakere süreci içinde bu yönde Türkiye ve KKTC'ye verilen güvencelerin fiilen uygulanmaya geçirilmesinin yakından ve ısrarlı bir biçimde izlenmeye devam edilmesi"

istendi.

MGK sorumluluğu hükümete bıraktığını bildiride şu satırlarda kayda geçirdi, "Annan Planı'nın son şeklinin resmîyet kazanması için gerekli sürecin başlatılmasının hükümetin takdir ve sorumluluğunda olduğuna işaret edilerek, sürecin başlaması durumunda, Ada'daki Türk varlığının, Türkiye'nin garantörlüğünün ve iki kesimlilik ilkesinin zayıflatılmaması amacıyla uygulamada gerekli dikkat ve özenin gösterilmesi vurgulanmıştır" denildi.

MGK Hükümete, sana pas verdim bu pası iyi kullan, ancak son vuruşu her zaman ben yaparım, gol atmak benim işim diyor açıkça.

Türkiye'nin akli yetmez yazar-çizerler takımı da, Türkiye demokratik bir yapıdadır, bakın artık MGK hükümete karışmıyor ve bu kadar önemli bir meselede yapması gerekenleri hükümete bırakabiliyor, Türkiye'de demokrasi işliyor diyebiliyorlar. MGK'nın bildirisinde yumuşatılarak söylenen tehditkar sözleri göremeyecek kadar, yahut da görmezden gelerek yazıp, çizenlerin bolca bulunduğu bir ülkede, 28 Mart seçim sonuçlarına bakmak Türkiye'nin içinde bulunduğu durumu ortaya koymak için yeterli olacaktır.

Sayfa 2'den Devam

kurtuluşlarına dönük sağlansın?

Ne yapılmalı ki, gerçek hedefin kimler olduğu gösterilsin?

Ne yapılmalı ki, işçilere kimin önderlik etmesi gerektiği, kimlerin peşinden gitmemesi, hangi ikiye bölünmüş tepelerine gerektiği kavratılsın?

İşte tam bu noktada karşımıza iki yaklaşım çıkıyor.

Birinci yaklaşım; "Bunlar faşistlerin peşinden gidiyor, bunlardan adam olmaz" ya da "ne yahu, faşistlerin, burjuva sendikaların içinde bizim işimiz ne! Bize devrimci işçiler gerekli" şeklindeki çocukça, sol sekte ve Lenin'in "Sol Komünizm Bir Çocukluk Hastalığı" kitabında bol bol bindirdiği mantığın yaklaşımıdır.

Bu yaklaşıma sahip olmak, aslında bir bakıma devrime inançsızlık ve de boş kürek çekmek demektir!

İşçilerin olduğu yerde umudun da olduğunu, onların arasında onlardan birisi olarak çalışmanın zorunluluğunu, onları devrimci partinin safalarına katmanın gerekliliğini, onları sihirli bir değneğin tilsimiyle değil, uzun, emek verilen, zahmetli, sabırla yürütülen çalışmalarla değiştirip dönüştürüleceğini (objektif koşulların da yardımıyla) kavrayamayan küçük burjuva sol yaklaşımıdır bu!

İşçileri milliyetine göre ayıran, Türkiyeli işçilere, emekçilere "gaco" diyerek onları dışlayan, bir de utanmadan, ahlaksızca kendine sosyalist diyebilenlerin soytarıca yaklaşımıdır bu!

İkinci yaklaşım ise, sendika önderliği gerici/burjuva dahi olsa, işçiler çok bilinç-

siz dahi olsa işçiler arasında cesaretle, özverili ve yorucu çalışmayı göze alan (asıl cesaret budur, devrimci lafazanlıkla işçiden kopmak değildir), işçinin olduğu yerde umudun da olduğunu bilen, kendi devrimci duygularını, duygusallığını tatmin etme diye bir derdi olmayan, bu duygular için işçi sınıfını küçümseyenleri, itelemleri, oportünistliğini devrimci ağızlarla gizleyenleri acımasızca eleştiren, proletarya devrimine, Marksizm/Leninizm'e inanan ve bunun zaferi uğruna bazılarının "bataklık" diye imgelediği yerlere örgütlenmek, güçlenmek için gözünü kırpmadan dalabilenlerin yaklaşımıdır.

Elbette ki ikinci yaklaşım zafere ulaşacaktır!

Çünkü bu yaklaşımın derdi, sınıftan kopuk gevezelik yapmak değil, kökeni, dini, milliyeti, bilinç seviyesi ne olursa olsun işçi sınıfı içinde örgütlenmek, onları değiştirip dönüştürmek, devrime bir adım daha yaklaştırmaktır. Bizim amacımız, işçileri, emekçileri Kamu-İş, Türk Metal-Sen gibi burjuva/faşist şarlatanların, ağzından işçilerin kanları damlayan hainlerin eline bırakmak değildir.

Amacımız, bilinçsiz de olsalar, gerici propagandaların etkisinde de olsalar, kemikleşmeyen, faşist kadro olmamış, "bir alamete binen ve kıyamete giden"leri sınıfın devrimci partisine kazanmaktır. Unutulmasın ki, devrimi bir avuç aklı evvel devrimci değil, örgütlü proletarya yapacaktır.

Duyanlar duymayanlara, bilenler de bilmeyenlere anlatsın!

Kıbrıs Sosyalist Partisi

"Ortak Vatan İçin" Dayanışma Piyangosu Hediye:

- 1 Tam Set Kirby Ev Bakım ve Temizlik Seti
- 1 Laptop (Profesyonel)
- 1 Yıldız Av Tüfeği (Bindirikli Mobil Şoklu)
- 1 Scooter Motor (Yetişkinler İçin)
- 1 Fuji Digital Fotoğraf Makinası
- 1 Fuji Digital Fotoğraf Makinası

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Avrupa'da Emekliler Sokaklara Döküldü

AB uyum yasaları gereğince AB ülkeleri emeklilik yasalarında değişiklikler yaparak bir taraftan emeklilik yaşını yükseltmeye çalışırken diğer yandan da emeklilik maaş artışlarını güllünç seviyede tutma çalışmalarını sürdürmektedirler.

AB Komisyonu ve parlamentosu AB'de refahın arttığını iddia etseler de yaptıkları uygulamalarla emekçi kitlelerin ekmeğine göz diktiklerini gösteriyorlar.

İtalya

Roma şehrine otobüsler, trenler, hatta Sardinya adasından gemilerle gelen emekliler hükümetin emeklilik maaşlarını dondurma girişimlerine karşı protesto eylemi yaptılar. Emeklilerin bu yürüyüşüne katılan çalışan işçi ve emekçiler hükümetin bu uygulamalarına DUR çağrısı yaptılar. İtalya'nın Berlusconi hükümeti emeklilik yaşını 57'den 60'a çıkarmayı plânlayarak hükümetin emeklilik bütçesini küçültmeyi hedefliyor. Ancak işçi sendikaları hükümetin bu girişimlerini durdurmada kararlı görünüyor. Son üç yılda sendikal eylemler büyük boyutlara ulaştı.

Almanya

Hükümetin içinde bulunduğu ekonomik çıkmazdan ve borçlardan kurtulmak için bir dizi sosyal yardımları ve emeklilikleri kısımaya girişmesi Almanya'nın Berlin, Cologne ve Stuttgart şehirlerinde kitlelerin sokaklara dökülmesine neden oldu. Yarım milyon insan bu şehirlerde emeklilik ve sosyal yardım kısıtlamalarına karşı greve giderek protestolar ve yürüyüşlerle hükümete DUR çağrısı yaptılar.

Fransa

Avrupa'nın AB yasalarının uygulandığı bir başka ülke olarak Fransa da bu gösterilerden nasibini aldı. Paris'in merkezinde yürüyüş yapan çalışanlar gerek emeklilik yaşının artırılmasını gerekse emeklilik maaşlarının ve sosyal yardımların kısıtlanmasını protesto ettiler. Ellerinde "Paris ve Avrupa'da iş için, sosyal haklar için, toplum hizmetleri için sağlık servisleri için hep beraber" pankartlarıyla yürüyen göstericiler İtalya ve Almanya'daki eylemlerle dayanışma içerisinde hareket ettiklerini gösterdiler. Geçtiğimiz haftalarda Fransa kamuoyu,

hükümetin bu uygulamalarını göz önünde bulundurarak hükümeti yerel seçimlerde bozguna uğrattılar.

AB'nin zengin ülkeleri olarak bilinen Almanya, Fransa, İngiltere, ve İtalya'da tekeller karlarını artırmak için işçilerin ve emeklilerin gelirlerinde sürekli kısıtlamalar yapmak zorunda kalıyorlar. Refah düzeni olarak görülen AB'nin bir avuç azınlığın refah düzeni olduğu körler tarafından dahi görülüyor. Çalışanların ve emeklilerin adil ve huzurlu bir gelecek için mevcut sistemi değiştirerek adil bir sistem olan sosyalizmden başka çareleri yoktur.

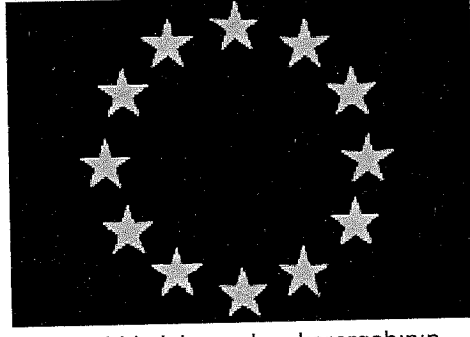
İMF'nin İtirafı!

2001'de girdiği ekonomik krizden kurtulamaması ve nüfusun yarısının bir gecede açlık sınırının altına itilmesinden bu yana ilk defa İMF oradaki uygulamaları hakkında açıklamada bulundu. Batılı emperyalistler ve bankerler Arjantin'i demokratik ve ekonomik gelişmede modern bir ülke olarak takdim ettiler. Ülkeye sınırsız borçlar İMF'nin onayı ile verilmişti. Ancak İMF bu ülkedeki yolsuzlukların boyutunu bildiği halde bu konuda sesini dahi çıkarmamıştı. Basına yansıyan son açıklamalarda Arjantin'de bulunan İMF bürokratlarının Arjantin'de ekonominin yıkıma doğru gittiği bilgisi vardı. Bu konuda İMF merkezi hiç sesini çıkarmamıştı. Daha sonraki dönemde ise İMF sıkı bir mali yönetimle Arjantin'e verdiğini geri almaya girişti. Arjantin'de Cumhurbaşkanı değişimi oldu. Yerine de bir zamanlar cunta tarafından hapse atılan ve radikal solcu olarak bilinen Nestor Kirchner getirildi. ABD hükümeti Kirchner'e destek vererek İMF'nin Arjantin'e yardımlarını artırdı. Normalde ABD'ye muhalefet olan biri olarak bilinen Kirchner şu an ABD ile sıkı ilişkiler içerisinde ve onunla uyumlu çalışıyor.

AB "Yıldırım Harekat Birimi" Oluşturuyor

Uzun yıllardan beri AB, Avrupa ordusu yaratmak için bir dizi çalışmalar yürüttü. Geçtiğimiz günlerde Brüksel'de bir araya gelen AB Savunma Bakanları 2007 yılına kadar bir "Yıldırım Harekat Birimi" oluşturmayı kararlaştırdı. Seçkin askerlerden oluşacak bu hızlı ve mobil birimin 15 gün içinde devreye girip 120 gün boyunca kendi olanaklarıyla savaşılabilecek güçte planlandığı belirtiliyor.

Balkanlar'da ortaya çıkan etnik çatışmalarda etkisiz kalan AB'nin ancak NATO askerleriyle buralarda görev alması "Yıldırım Harekat Birimi"nin oluşturulmasında büyük etken oldu. Özellikle AB sınırları içerisinde veya komşularında ortaya çıkacak etnik çatışmalara hızlı bir şekilde müdahale etmek isteyen AB bu harekat biriminin oluşturulmasında sıkıntılar yaşadı. İngiliz ve Fransız hükümetleri arasındaki görüş farklılıkları uyuşturularak bu harekat birimi yaratıldı. İngiliz hükümeti NATO'ya alternatif yeni bir askeri birlik istemese de AB'nin böyle bir harekat birimi oluşturmasına engel olamadı. Başlangıçta 60 bin asker gücü olarak planlanan AB ordusundan ayrı olarak oluşacak olan bu birimde Almanya'nın nasıl yer alacağı henüz kesinlik kazanmadı. Kesin olan bir şey varsa bu

harekat biriminin merkez karargahının Brüksel'de yüz kadar askeri uzman tarafından oluşacağıdır. Bunun yanında askeri birimlerin gönderilecekleri bölgelerde karar sürecinin de çok kısıtlı tutulması için bu karargaha büyük yetkiler veriliyor. "Yıldırım Harekat Birimi"ne ek olarak AB Birimlerinin donanımı ve silahlandırılması da devreye sokuldu. AB savunma bakanlarının aldığı karar uyarınca AB ordusu için silah, zırhlı araç ve helikopter alımları da devreye giriyor. AB ülkeleri Amerikan silah sanayisine fazla bağımlı olmayan askeri teçhizatların alınması yönünde kararlar üretti.

Irak Yine Kaynıyor

Irak'ta çeşitli bölgelerde yaşayan nüfusun ABD himayesinde oluşturulan yeni anayasa ve hükümet 1 Temmuz tar-

ihinde Irak'ta yönetimi devralmaya hazırlanıyor. Çeşitli güç odakları arasında (Kuzey, Orta ve Güney Irak) bir uzlaşma ile sağlanan Irak geçici hükümeti, son dönemde gerek Orta Irak gerekse Güney Irak'ta faaliyetlerini artıran ve geçici hükümette yer almayan Mukte da Sadr'a karşı faaliyete geçti. ABD emperyalistlerinin bilgisi dahilinde olduğu halde Mukte da Sadr uzun zamandan beri kendi milislerini oluşturarak anti Amerikan propagandası yapıyordu. ABD emperyalistleri bu güç odağı hakkında sekiz ay öncesinden tutuklama emri çıkardığı halde geçtiğimiz haftalara kadar bu emri hayata geçirmek için herhangi bir girişimde bulunmadı. Ne ilginçtir ki geçici Irak hükümeti kurulduktan sonra ve 1 Temmuz'da "kontrolü hükümete devretme niyetiyle" ABD emperyalistleri bu tutuklama emrini hayata geçirmeye karar verdi. Savaşın bu yana bir yıl geçmesine karşın hala daha yokluklarla boğuşan Irak halkı ABD emperyalizmine karşı başkaldırısı son dönemde yükseltti. Irak halkı ayrıca geçici Irak yönetiminin yetersizliğini her gün gördü ve görüyor. Kızgınlığı artıyor. Ufak bir provokasyonla patlamaya hazır bir toplum. Ve en sonunda ABD'nin istediği hâyata geçti. Orta Irak'ta çeşitli kasabalarda ABD'ye karşı silahlı ayaklanmalar gözlemlendi. Bunu fırsat bilen ABD elindeki çok güçlü askeri üstünlüğü ile bu güçlere karşı top yekün yok etme hareketine geçti. Felluce ve Ramadi'de çatışmalar devam ederken Necef ve Bağdat varoşlarında çatışmalar patlak verdi. Yerli halkın kalaşnikoflarına karşı ABD Apache helikopterleriyle ve füzelerle aynı zamanda uçaklarla tanklarla

saldırıya geçti. Amaç bu bölgede yaşayanlara ABD'nin askeri üstünlüğünü kanıtlamak baş kaldıracak olanlara ders vermek. Sonuç 500'den fazla Iraklı sivilin hunharca katledilmesi. ABD ve İngiliz basını her kaybettikleri asker için yaygara koparırlarken Irak'taki işgal güçlerinin Irak halkının toplu bir şekilde katletmesinden pek rahatsız olmuyorlar. Iraklı sivillerden ölenler arasında çocuklar ve kadınlar da bulunmaktadır. ABD'nin bu girişimi doğal olarak Irak'ta binlerce kişinin anti işgal mücadelesine katılmasını beraberinde getirecektir.

Türkiye: Rektörden Misilleme

Malatya İnönü Üniversitesi rektörü Fatih Hilmioğlu 3 Nisan Cumartesi günü düzenlenen Kıbrıs Mitingine katılmayan üniversite öğrencilerine misilleme yaparak öğrencilerin organize ettiği Mayıs Şenliklerini iptal ettiğini açıkladı. Hilmioğlu bir yandan üniversitelerde politika yapmak yasaktır derken diğer yandan da Kıbrıs konusunda milliyetçilik politikası yaparak 3 Nisan Cumartesi günü mitingine öğrencileri emrivaki olarak gitmeye zorladı. Ancak öğrencilerin bu mitingeye katılımının çok düşük olması rektörü çileden çıkardı. Öğrencilere gönderilen e-mailde şöyle ifadeler yer alıyordu: "Bildiyiniz üzere her yıl Mayıs ayında üniversitemizde bahar şenlikleri düzenlenmektedir. Ancak ulusal bir sorunumuz olan Kıbrıs Mitingine üniversite gençliğimizin düşük katılımı göze alınarak, böylesi bir ulusal soruna yeterince sahip çıkmayan üniversite gençliğimizin 2004 Bahar Şenlikleri'ni hak etmediği düşüncesi ile şenlikler iptal edilmiştir."

Sümerbank'ta Eylemler

Hükümetin özelleştirme planları çerçevesinde Sümerbank da nasibini

alıyor. Bakırköy Sümerbank işçileri fabrika için son teklif tarihinin açıklanması nedeni ile eylem yaparak hükümeti protesto ettiler. Diğer bölgelerde faaliyet gösteren Haber-İş ile Belediye-İş sendikaları, Bakırköy TEKSİF Sendikası şube Başkanı Çetin Yelten'in konuşma yaptığı eylemde işçilere destek beyan ettiler. İşçiler fabrika bahçesinde yaptıkları toplantıda yeni eylem planı hazırlayarak AKP hükümetinin özelleştirmeye karşı uygulamalarına direneceklerini söylediler. Bakırköy Sümerbank işçileri özelleştirme için son teklif günü olan 4 Mayıs 2004 tarihine kadar her Çarşamba günü basın açıklaması düzenleyeceklerini ve sabah 7'den gece 12'e kadar fabrikada nöbet tutacaklarını açıkladılar. 4 Mayıs'ta AKP Genel Merkezi ve Özelleştirme Dairesi önünde eylemler düzenleme kararı aldılar.

Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...Kültür-Sanat...

SANATÇI VE SANATI ÜZERİNE

Hasan Gözcü

Bazen sanatı olmasa da sanatçıyı değerlendirmede zalimce davranabiliyoruz. Ve ne yazık ki, bu yaptığımız sanatın belki de güzel bir parçasını hiç göz önünde bulundurmamaya mal olabiliyor bize. Bunu önemsemiyoruz bile, fakat sanatın da elbet insanın yanında, zulme ve sömürüye karşı bir yaşam alanı olduğunu bildiğimiz üzere onun bu yolda kullanılan her parçasını, bu istek dışında olmuşsa dahi kullanmak zorundayız. Çoktan çözümlenmiş bir tartışma diyoruz halen boş boşuna sürüp gidiyor. Ve bu tartışmanın tarafları arasında bir seçim yapmak zorunluluğu içerisinde katı bir sınır çekip ötede kalanı unutmaya çalışıyoruz. Eleştirdiğim davranış taraf almak değil, hayır. Şu sistemde sanatın yüzünü ak çıkartacak sanatçıların tarafını tutmaya mecburuz tabii ama çektiğimiz sınırın ötesinde bilinçli, bilinçsiz bir şeyler, bizim pekala sanat diyebileceğimiz eserler verilmekte. Buna kayıtsız kalmamız benim onayladığım.

Neden oluyor bu kayıtsızlık?

Sanatçısının etiksizliğini esere yüklemekten önce, sırf bundan dolayı bu hareketi yapmadan önce esere bakmamız gerekli. Belki de eser mesela bir tablo bizim sahipleneceğimiz haldedir. Sanatın, insanın emeğiyle gene insanlar için yapılagelen bir uğraşın bir parçası kabul edebileceğimiz bir eserdir. Bizim sanat hakkındaki görüşümüz nedir? Yukarıdaki cümleye ek olarak onun hitap ettiği kitlenin anlayabileceği düzeyde olmasını da bekliyoruz. Elbette sanat en geniş alanda tutmak zorundadır hitap etmeyi ve halklar için yapıldığı halde halkların onu anlayamaması büyük bir çelişkidir. Sanatçıdan bu anlamda ve dışında bazı ahlaksal sorumluluklar da bekliyoruz. Eserinin ardında durabilmesini bekliyoruz sanatçıdan, eserinde yansıttığını kendi içinde de çözmesini ve buna yönelik bir yaşam sürmesini. Demek istediğim, bir yazarın eserinde düzeni ve onun getirdiklerini lanetleyip sonra tutup da o eserinde lanetlediği düzene bir payanda olmasının kabul edilemez olduğu. Fabrikasında sömürünün alasını gerçekleştiren birinin sömürü

düzenini eleştirmesi olur mu, siz bunu okusanız inandırıcı gelir mi bu size? Ya da bir müzisyen şarkısında sanatçıların halka kayıtsızlıklarını eleştirsin, kötölesin ama sonuç olarak bu kayıtsızlığın bir parçası olmaya devam etsin. Kabul edemeyeceğimiz şeylerdir bu davranışlar, yalan deriz. Tam da burada, eserin akıbetine dair birkaç söz dememizin yeridir. Doğru yargılar içeren bu şarkı ya da metin ne olacak, bizce nasıl değerlendirilecek? Bahsettiğimiz gibi sanat halklar için yapılıyorsa yani biz halklar ne yapacağız? Burada bir öncelik kullanmamız gereklidir bence, bizim için yapılan eserin bizim olduğunu söylemeli, onu sahiplenmeliyiz. O eserin kaynağı bizi, nedeni bizi; öyleyse neden sanatçısı ardında duramıyor diye eseri sanatın bir parçası saymaya-
cağız? Sanatçısını eleştirebiliriz, hem de olabildiğince sert bir şekilde eleştirebiliriz ama eseri bizimdir; kullanabiliriz, kullanmalıyız da. Ve belki de sanatçıyı gerçek anlamda bir sanata yöneltebiliriz, bunda bir olmazlık yoktur.

EKİM SİNEMA

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi sinema gösterimlerine başladı. Yılmaz Güney'in DUVAR filmiyle 8 Nisan'da sinema gösterimlerine başlayan EKİM Kültür Sanat ve Üretim

Merkezi yetkilileri, gösterime sunacakları filmlerle toplum içinde yaşanan ve yaşanmakta olan gerçekleri halka beyaz perde aracılığıyla göstermek amacını taşıdıklarını söylediler.

"Duvar" filminin, dönemin Türkiye'sinden yola çıkarak tüm dünya üzerinde yaşanan olaylara değinmesinden dolayı sinema gösterimlerinin ilk filmi olarak göstermeyi uygun bulduklarını söyleyen EKİM yetkilileri, önümüzdeki iki haftada 'Karanlıkta Dans' ve 'Apocalypse Now' filmlerini göstereceklerini de belirttiler.

Film seçiminde vizyondaki Hollywood filmlerinin belirlediği moda değil de sinema sanatının niteliklerine önem verdiklerine değinen EKİM yetkilileri, gösterimlerini sürekli hale getireceklerini söylediler.

BEYNİNİZİ TOKATLAYAN BİR KIBRIS BELGESELİ

Nazlı Şahin

Türkiye'de bir televizyon kanalında yıllar önce " Beyninizi Tokatlayan Program" slo-ganıyla bir program yapan Rüstem Batum'u sanırım hepimiz hatırlarız. Rüstem Batum bu günlerde farklı bir çalışma ile gündemde, " Hangi Kıbrıs" adı ile çektiği Kıbrıs belgeseli İstanbul Film Festivali'nde gösteriliyor.23 Nisan 2003'te Kıbrıs'ta kapıların açılmasından sonra yaklaşık bir yıldır hazırladığı belgeselde, Kuzey ve Güney'de yaptığı çalışmaları Kıbrıs halkının yaşadığı 30 yıllık acıyı gözler önüne seriyor.

Kıbrıs'la ve Kıbrıslılarla ilgili Türkiye'de kapalı kalmış ve hiç konuşulmamış ya da konuşulduğunda " yavru vatan" edebiyatı yapılmış konuları bütün çıplaklığı ve doğruluğuyla belgesele yansıtan Batum, " yeterince savaş kahramanı var, artık barış kahramanları lazım" diyerek Türkiye'de hiç konuşturulmayan Kıbrıs Türk halkının da sesini duyuruyor.

Filmde bir Kıbrıslı Türk " Politikacılar bizim hayatımızın 30 yılını çaldılar" diyor, bu sözler Türkiye'nin Kıbrıslı Türklere yaşam hakkı tanımayıp acı çektiğinin göstergesidir.

Kıbrıs'la ilgili bilinmeyen ya da yanlış bilinen hayati konulara değinen belgesel şu konulara da ışık tutuyor.

Türk tarafının savaş sonrası ele geçirdiği Rum mülklerini tapu vererek kendi vatan-daşlarına dağıtması ama Rumların Türklerin malını " gelirsen senindir" zihniyeti ile başına bir kayyum koyarak koruduğuna, Türkiye'de Kıbrıs Türk toprağıdır diye anlatılan yavru vatan hikayelerinin yanlış olduğuna, asıl gerçeğin Osmanlının İngilizlere bu toprakları vererek Adadan ayrılmasına ve Lozan'da da buna değinildiğine dikkat çekerek, 1974'te garan-

törlük hakkını kullanarak adaya müdahale eden Türkiye'nin savaştan sonra bir kaç yıl içerisinde Rumlarla masaya oturarak bir çözüm bulup geri çekilmesi gerektiği halde bunu yapmayışına, Kıbrıslı Türklerin Annan Planı için " Annan Planı bize bu güne kadar önerilen en iyi teklif, daha iyisi yok" diyerek 30 yıldır düşmanlık ekilerek iki halkı ayıranlar karşısında birleşmenin ve barışın önemine değiniyor. Filmde muhalif, barış yanlısı ve çözüm isteyen Kıbrıslı Türklerin çokluğu da dikkat çekiyor. Filmde vurgu yapılan önemli sorunlardan biri de, Türkiye'den Kıbrıs'a taşınan göçmenler. Bu göçmenlerin de Kıbrıs vatan-daşlığı alarak AB'ye girmek istemeleri. Annan Planına " Hayır" diyenlerin ise kanuni olamayan yollarla menfaat sağlayan Kuzey'de çok mala konan Serdar Denktaş'ın kayınpederi gibi Denktaş'a yakın olanların yaşam hakkı bulduğu İZKTC'den vaz geçmek istemediklerine değiniliyor.

Uzun soluklu ve titiz bir çalışma ile ortaya çıkan belgesel gösteriyor ki, Türkiyeli Türklerin Kıbrıs'a ilgili karar verme hak-larının hiç olmadığı, her iki tarafın halkının-da yıllardır savaşırılarak birbirlerine düşürüldüklerini anlayarak daha iyi bir hayat istemeleri ve bu kararı yalnızca onların verebileceğini, Türkiye kamuoyu-nun beynini tokatlayarak gösteriyor.

Ama şöyle bir söylem vardır zaman zaman kullanırız, " Anlayana sivrisinek saz, Anlamayana davul zurna az!" Umarız ki, Türkiye'nin Kıbrıs anlamayan, anlamamak-ta ısrar eden aydınları ve bazı çevrelerinde beyinleri tokatlanmış olur.

Bizler, böyle bir belgeseli hazırlayan ve Türkiye'de gösterime koyan Rüstem Batum'a eline sağlık diyoruz.

İzlemek isteyenler 24 Nisan Cumartesi saat 19:00'da Atlas 2'de tekrar gösterilecek olan belgeseli izleyebilirler.

Bandonuz serçelerimi ürkütüyor 97

A. Adamoğlu

kilisenin reformist kanadındaki genç papazlar umutluydular. Geleceğin ipini çeker gibiydiler hırsla daha nurlu günler için çalarlarken çanlarını.

politikacılar
halklarının mutluluğu için didinip dururlardı
yerlerdi canlarını. Zavalcılıklar.
toplu mezarların başında mutlu olacaktı analar ancak
sayelerinde.

ticaret odasının globalcileri
iyi insandılar iyi olmaya
pembe yanaklı ve yumuşak ciltli
büyük insan oldukları belliydi/
her iki kelimenin arasında 'ıııııhhhh' demeden.
kasalarını hiç düşünmeden
ülke ekonomisine katkısı düşünürlerdi gece gündüz
yenleriyle hiç silmedikleri
alın terleriyle.

polislere
folklorda kılıç kalkandan sonra
topuz kalkana geçiş kolay geldi. Yufka yürekleriyle/
- ve + nın 18lik vücutlarda/
dilin peltekleşmesini öğreneceklerdi.
voltaj uzmanı olacaklardı zamanla.
öyle bir katılaşacaktı ki yürekleri,
anaları da coplacaklardı
dedelerinin yaptığı gibi
56 larda.

herşey iyiydi de
bu aydınlık düzeni bozmak için
bazı karanlık unsurlar
karanlık emellerine
karanlık yollar seçmişlerdi.

dağları, bayrakları, heykelleri, anıtları, meclisi, mescitleri, karakolları, derin ve gizli evleri, kumarhaneleri, kerhaneleri, askeri barakaları, faşizmin propagandist televizyon stüdyolarını, barikat noktalarını, bankaları/ışıklandırmak için beyin şalterlerinin düştüğü bu ülkede liman yolunda yürünmezdi ki kolkola bir aşağı bir yukarı.

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

Soru

AKEL tarihi sorumluluğunu yerine getirip "EVET" için mücadele edecek mi?

Polemik

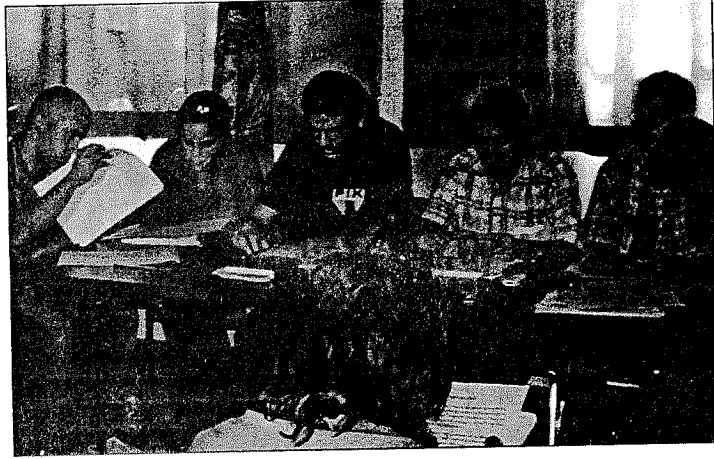
TV'de ağlayarak halka seslenen Denktaş ve Papadopoulos ikilisinden hangisi daha çok kişi etkileyebildi?

Üniversite Günlüğü

"Eğitim alma" maskesine gizlenerek Kuzey Kıbrıs'taki üniversitelere gelen "ülkücü gericiler" gene uğulamaya başladılar. Bunları kontrol altına almak için acaba ne yapmak gerekiyor?

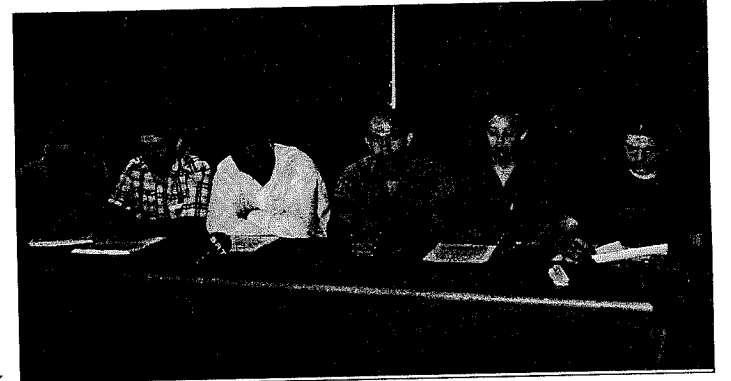
Kıbrıslı Türk Gençlik Örgütleri'nden Ortak Basın Açıklaması

Kıbrıs'ın geleceğini belirlemeye günler kala, barış yanlısı Kıbrıs Türk Gençlik Örgütleri, 13 Nisan Salı günü gerçekleştirdikleri iki ayrı basın açıklaması ile hem Güney Kıbrıs'a, hem de Kuzey Kıbrıs'a ortak ses verdiler. Ortak açıklamaya imzalarını atan örgütler: KSP Gençlik Birimi, BDH GK, CTP GK, TKP GK, ÇABP GK, YBH Gençlik.

İlk açıklamalarını Ledra Palace'da gerçekleştiren örgütler yıllardır ağır bedeller ödeyerek sürdürdükleri iki toplumlu etkinliklerde defalarca Kıbrıslı Rum Gençlik Örgütleri ile birlikte altına imza koydukları deklarasyonların hala daha arkasında olduklarını ve bu deklarasyonlara imza koyan tüm örgütlerin de imzalarına sadık kalmaları çağrısında bulundular.

İmzladıkları deklarasyonlarda iki bölge, iki kesimli, siyasi eşitliğe dayalı Federal Birleşik bir Kıbrıs'ı savunduklarını ve Annan Planı ile bunun sağlandığını vurgulayan örgütler referandumda tüm örgütleri "EVET" demeye ve birlikte çalışmaya çağırdılar. Referandumda olumsuz tavır takınan gençlik örgütleri ile iki toplumlu etkinlikleri donduracaklarını belirten örgütler amaçlarının "Aynı gökyüzü altında ortak bir vatan yaratmak" olduğunu belirttiler. İkinci açıklamalarını KTÖS lokalinde gerçekleştiren örgütler, bir önceki açıklamalarına ek olarak iki toplumun sözde liderleri Denktaş ve Papadopoulos'un başlattıkları "HAYIR" kampa-

nyaları kınanırken, yapılan açıklamada "Ne yaparlarsa yapsınlar, bizler ilerici Kıbrıs Gençliği olarak başımız dik, kendimizden emin aydınlık yarınlara hep beraber yürüyeceğiz. Bunların "HAYIR"ları bize dokunamaz." denildi.

Açıklamada ayrıca Kıbrıs'a gelen gerici ve karanlık çevrelere de değinilirken, bu kesimlere karşı tek cümlelerinin "Geleceğimize gölge etmeyin, yarınlarımızı köreltmeyin" olduğu belirterek, tüm Kıbrıs Türk Gençliği'ne böylesi gerici provakasyonlara gelmemeleri, şiddeti reddederek, mücadelelerini sürdürmeleri çağrısında bulunuldu.

Güzelyurt Gençliği'nden Örgütlü Mücadele Örneği

Güzelyurt bölgesinde barış yanlısı gençlerin girişimi kurulan Güzelyurt Gençliği 1 Mayıs Barış İnisiyatifi, partiler üstü ortak mücadele platformu olarak çalışmalarına başladı. Geçtiğimiz haftalarda örgütlenme çalışmalarına başlayan inisiyatif temsilcileri, bu bağlamda ileriye dönük amaçlarını anlatabilmek için tüm barış yanlısı partilerinin gençlik örgütlerine ziyaretlerde bulundular.

06/ 04/ 04 tarihinde KSP Gençlik Birimi'ni de ziyaret eden inisiyatif üyeleri, Güzelyurt geçliğini bir çatı altında toplamak ve referandum sürecinden geçerken 1 Mayıs'a giden yolda en geniş katılımı birlikte

mücadele vermek amacıyla olduklarını, bu nedenlerden dolayı böyle bir inisiyatife ihtiyaç duyduklarını belirttiler. Kurulan inisiyatifin 1 Mayıs sonrasında da devam etmesini isteyen gençler bu amaçla çalışmalarını sürdüreceklerini belirttiler. Görüştükleri her parti gençliğinden bu yönde destek isteyen inisiyatif üyeleri, Güzelyurt Gençliği 1 Mayıs Barış İnisiyatifi olarak, ülkesine sahip çıkmak isteyen tüm gençlere, birlikte mücadelelerini yükseltme çağrısında bulundular.

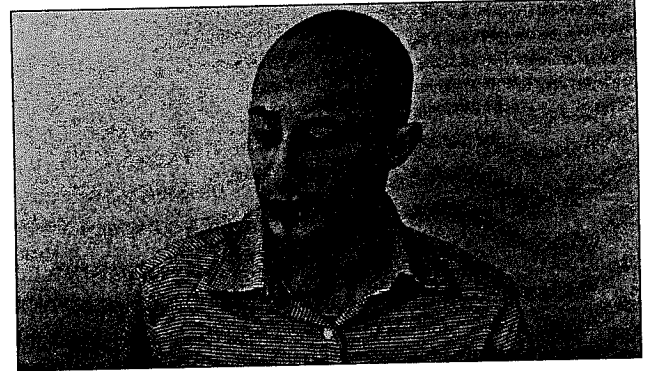
İnisiyatifin amaçlarını daha iyi anlayabilmek için, İnisiyatif Basın Yayın Sorumlusu Rifat Özkan ile kısa bir söyleşi gerçekleştirdik ve amaçlarını, projelerini bize kendilerinin anlatmasını istedik...

KSG: Neden böyle bir inisiyatifi kurma yoluna gittiniz ve öncelikle neden Güzelyurt?

R.Ö: Öncelikle bu hareketi oluşturmamızın başlıca nedeni; ülkemiz geleceği açısından büyük önem taşıyan ve dönüm noktaları olan 24 Nisan ve 1 Mayıs süreçlerine katkı koymaktır. Ayrıca Kıbrıs'ta kalıcı bir barış için bu kilit tarihler bağlamında bu barış sürecine elimizden gelen katkıyı sağlamaktır. Bizler geleceğimizin kendi ellerimizde olduğunun bilincinde olarak, çağdaş dünyanın öngördüğü beyin gücü ile her türlü çağ dışı kalmış ideolojilerle savaşmayı kendimize ilke edindik. Hareketimiz kesinlikle hiçbir şiddet eylemini kendine örnek almamıştır. Güzelyurt Gençliği 1

Mayıs Barış İnisiyatifi hareketi; böylesine önemli bir dönemde tüm genç barış güçlerinin ortak bir çatı altında, Kıbrıs'ta kalıcı bir barışın sağlanması zemininin bilincinde olması gereğiyle bu hareketi başlattık. Geleceğimiz açısından önem taşıyan bu önemli dönemdeki iki önemli dönüm noktalarını da göz önünde bulundurarak, toplumsal bütünlük çerçevesinde mücadele etmenin gerekliliğine inandık. Bu ülkede yaşayan ve yüreği barış için çarpan herkesin bu yolda hiç yılmadan çalışması gereklidir. Çünkü bizler herkes için barış

istiyoruz. Ayrıca barış mücadelemizde Kıbrıs Türk Halkı'nın dünyada hak ettiği yeri artık almasının zamanı geldiğine de inanarak, barışçıl ve çağdaş mücadelemizle toplumumuzun kimliğini evrensel bir boyuta ulaştırmayı kendimize hedef seçtik.

Bu hareketin Güzelyurt bölgesinde başlamasının nedeni ve önemi; yıllardır belirli çıkar çevreleri tarafından daima seçim yatırımı olarak kullanılan ve de yatırımların yapılmadığı ve bu çıkar çevreleri tarafından sömürülen bölgemizi şimdilerde bu zihniyetler; bölgeyi çözüm yolunda, barış yolunda bir engel olarak kullanmaya çalışıyorlar. Zaten bugüne dek bölgemizi nasıl sömürdüklerini gördük, hep beraber yaşadık bu sıkıntılı günleri. Bizler bölgemizi barış önünde bir engel olarak görmüyoruz ve inanıyoruz ki, yeni Güzelyurt da çözümünden sonra dünyada hak ettiği çağdaş Avrupalı kent imajını zaman içerisinde gelişimi ile yakalayacaktır.

KSG: Bize biraz inisiyatifin gelecekteki planlarından bahsedermisiniz?

R.Ö: Bizler bu onurlu barışçıl hareketimizi elbette ki 1 Mayıs çözüm sürecinde de devam ettireceğiz. Bu bağlamda kendimize ilke edindiğimiz Kıbrıs'ta kalıcı bir barışı mümkün kılmak felsefesi; bizi bu hareketi toplumun tüm barış güçlerinin ortak bir çatı altında toplanarak ve de hareketimizin tüm barış güçleri ile ülkemiz barışının evrensel boyuta ulaşması hedefi ile de barış güçlerinin yeni bir Kıbrıs'ta da mücadelesine devam etmesidir.

Politik Ekonomi Ders Notları

Ders No: 6

İlkel Topluluğun Üretim Tarzı: Emek yoluyla insanlar, hayvanlar dünyasından ayrıştılar ve insan toplumu oluştu. İnsan çalışmasının karakteristik özelliği, üretim aletlerinin imal edilmesidir.

İlkel toplumun üretici güçleri son derece düşük bir düzeydedi, üretim aletleri tümüyle ilkel-di. Bu, kolektif emek, üretim

aletleri üzerinde toplumsal mülkiyet ve eşit dağılım zorunluluğunu şart koştu. İlkel toplulukta servet eşitsizliği, üretim araçları üzerinde özel mülkiyet, sınıflar ve sömürü yoktu. Üretim araçları üzerindeki toplumsal mülkiyet dar bir çerçevede sınırlıydı: bu, birbirlerinden az çok yalıtık halde yaşayan küçük komünlerin mülkiyetiydi.

Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik... Gençlik...

SİNİR KÜPÜ

1- AKEL, Denktaş ve Papadopoulos'u gerçek bir mandıraya kapatmak lazım! Orda bol bol "HAYIR" desinler!!!

2- Sakıp Sabancı öldü. Burjuvalar övgüler düzüyor adama. İşçi kanı içerek yaşayanlara yalakalık yapanları, vampirler bir dişlesin bakalım, hoşlarına gidecek mi!!!

3- ABD 5 günde 480 sivil öldürdü. Erkekseniz milislere saldırsanıza a korkaklar!!!

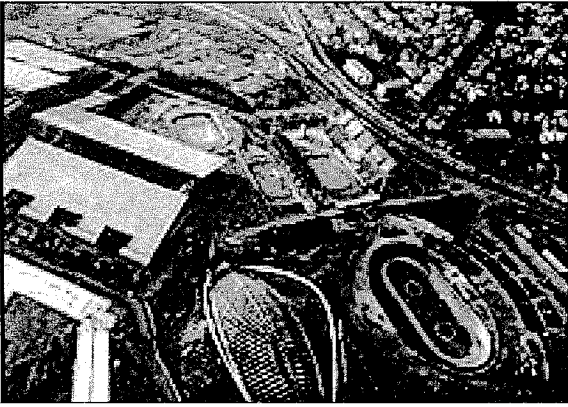
4- Çözüm olacak mı, olmayacak mı?! Adamlar dalga mı geçiriyorlar?! Buna da, bu işi emperyalizme bırakanlar, bağımsız Kıbrıs'tan korkan "solcu"lar sinir olsun! Çatlayacak değilim ya ben bunun içinde!!!

Olimpiyatlar İçin Geri Sayım Başladı

Tarihçesi

Millattan önce 776 yıllarına dayanan olimpiyat oyunları insanlığın yaratıcılığını göstermek için yapıyordu.

"Demokrasinin beşiği" Atina'da özgür vatandaşların yer aldığı bu yarışmalarda köleler bu yarışmaların dışında tutuluyordu. Bu yarışmalar milattan sonra 393 yılı-

na kadar devam etti. Tek tanrılığın Yunanistan'da kök salmasıyla beraber İmparator Theodosius olimpiyatların aşırı putçuluk olduğu gerekçesi ile bu oyunları yasakladı. 1896 yılında bazı Fransız, Yunanlı ve diğer Avrupalıların katılımı ile bugünkü olimpiyat oyunları Atina'da tekrardan düzenlenmeye başlandı.

Bugünkü Olimpiyatların İç Yüzü

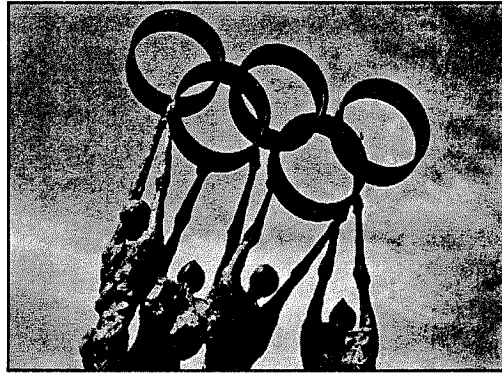
Kapitalizm ve emperyalizmin gelişmesiyle beraber olimpiyatlar milyarlarca kar getiren bir kutlama haline dönüştü. Artık insanlığın yaratıcılığını kutlamak değil ekonomik ve siyasi üstünlüğü bu olimpiyatlarla tüm dünyaya gösterme girişimine dönüştü. Olimpiyatları kendi ülkesinde düzenlemek isteyen ülkeler olimpiyatların televizyon, kominikasyon, inşaat, giyim, gıda, kimya endüstrisi kısacası tüm sektörlerin büyük karlar elde ettiğinin bilincinde hareket ediyorlar. Bu bağlamda olimpiyatları kendi ülkelerinde yapmak

için gerek el altından, gerekse açıktan bir dizi girişimlerde bulunuyorlar.

Ancak bu tesislerin finansmanlığını ise uluslararası banka ve para piyasaları sağladığından karların sadece o ülkeye akmadığı dünya emperyalistlerinin ceplerine gittiği açık olarak görülüyor.

Olimpiyatların Atina'da düzenlenmesi sekiz yıl önce kararlaştırılmıştı. Yunan şirketleri ve hükümeti Atina'daki olimpiyatları bahane göstererek gecekonduların ve yoksulların bulunduğu bölgelere el koyarak Olimpiyat Köyleri'nin inşasına girişti. Zamandan ve işçilikten kazanmak için Atina'daki olimpiyat tesislerinin inşaatına hız verildi. Bu hızlı inşaatla bir dizi emniyet kuralları ayaklar altına alındı. Bunun sonucu olarak inşaatlarda çalışan 13 işçi hayatını yitirdi. Atina'da İnşaat İşçileri Sendikası Başkanı Georgios

Philiousis, bu duruma gerekçe olarak, tesislerin aceleyle tamamlanmaları için sağlık ve güvenlikle ilgili kuralların görmezden gelinmesini gösterdi. Yunan

hükümeti açısından ise işçilerin yaşamlarının öncelikleri arasında olmadığı Başbakan Karamanlis'in demeciyle açıkça ortaya çıkıyor. Karamanlis "hükümetin önceliğinin sporcuların ve ziyaretçilerin güvenliği olduğu" demeci bunu açık bir şekilde sergilemektedir.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

"Ortak Vatan" İçin "EVET"!

Bir şarkı vardır eskilerden kalma:

"Ağlama değmez hayat bu göz yaşlarına."

Son günlerde bu şarkı birçok insanın dilinde.

Emperyalistlerin çıkarı şu an Kıbrıs'ta bir anlaşmayı gerektiriyor ya, emperyalistlere uzun yıllar hizmet veren bazı kişiler, şimdilerde gözden çıkarılıyor ya,

statükonun dinazor liderleri bu işe çok bozuldular.

Bir bir televizyonlara çıkıp çocuk gibi zırlayarak, akıllarınca toplumlarını aldatmaya devam edebilecekler.

Neyse biz şarkı söylemeye devam edelim, bu kadar zaman onlar marşlar söyleyip vatanımızı böldüler,

Şimdi bizler türküler söyleyerek vatanımızı birleştireceğiz.

Birleştireceğiz de bu birleşme umarım eskisi gibi sakat birleşme olmaz.

Yok yok, ben bunu o satatükocular gibi, "Barış olsun, ama sağlam olsun." safsatasının arkasına gizlenerek bugünkü durumu savunmak için söylemedim.

Sadece biz bu birleştirme işini yanlış kişilerin eline verdik gibi geliyor bana, o nedenle.

Baksanıza büyük amca Sam, İsviçre'de devreye girerek Türkiye'nin çoğu talebini karşılamış, gerçi bu talepler Türkiye'nin mi, yoksa ABD'nin mi bilinmez ama neyse!

Şimdi diyeceksiniz, "E, ne var be gardaş? Bak ne güzel bizim isteklerimiz kabul edildi."

Böyle bir şey söyleyen varsa, kusura bakmasın ama, bana göre onlar, milliyetçilikten başka birşey yapmıyorlar.

Yani bizler meydanlara toplanıp "Kıbrıs'ta barış engellenemez." derken, Türkler olarak mı barış yapmaktan bahsediyorduk?!

Kusura bakmayın ama ben bu sloganı Kıbrıslılar olarak barış istediğimizi belirtmek için attığımı sanmıştım. Yoksa bu slogana eşlik etmezdim.

Bir kere düşünün. Bizler Kıbrıs'ta barış istiyoruz ve bu barışı Kıbrıslı Rumlar'la yapacağız.

Bu ülkede Kıbrıslı Rumlar'la birlikte yaşayacağız ve birlikte mücadele edeceğiz.

O zaman bu anlaşmada sadece sözde "bizim" taleplerimiz mi karşılanmalı?

Bence oynanan oyun tam bu noktada ortaya çıkıyor!

Yani eğer Kıbrıs sorunda bir anlaşmaya varılacaksa bu iki taraf arasında olacak ve sorunda anlaşmanın sahnedeki taraflar arasında değil gerideki taraflar arasında olmasıdır.

Bunun anlamı, anlaşmanın Kıbrıs Türkleri ve Kıbrıs Rumları arasında değil, ABD ile AB arasında oluşudur.

Ve bu anlaşma sadece Kıbrıs konusunu değil, aynı zamanda Türkiye'nin AB üyeliği ve ABD'nin Orta Doğu Projesi gibi konuları da kapsamaktadır.

İş böyle olunca taraflar, ABD ve AB, Kıbrıs halkının çıkarını değil, kendi hegemonyalarını yaymayı düşünmektedirler.

Bu da bizi çok kritik bir noktaya getiriyor.

Yani bir baksanıza, Plan öylesi bir şekle sokulmuş ki, AKEL çıkıp da "Ben bu planı kabul etmekte sıkıntılar çekiyorum" diyebiliyor.

Bu yazı yazılırken AKEL referandumu yönelik henüz net bir tavır belirlememişti. Ama belirtiler AKEL'in "HAYIR" diyeceği yönünde idi.

Umarız AKEL bu tarihi yanlışla düşmez ve "EVET" der, yanlışla düşerse elbet Kıbrıs halkı bunu yargılayacaktır, ama maalesef bazı şeyler yitirilmiş olmaktadır.

Peki AKEL neden "HAYIR" desin ki?

Çünkü yukarıda bahsettiğimiz gibi, birileri anlaşmaya değil anlaşmamaya çalışmaktadır. Yani referandumda iki taraftan birinin "HAYIR" demesinin koşullarını hazırlamaktadır. Ama ABD ve AB gibi iki burjuva-emperyalist oluşumdan daha iyisini beklemek, zaten saflığın dik alası olurdu ve maalesef hemen hemen herkes bu saflığı yaptı.

Yani yıllardır süren sorunu çözmek için senin ortaya koyduğun öneri "iki bölge, iki kesimli, siyasi eşitliğe dayalı ve BM gözetiminde bir çözüm" değil miydi?

O zaman bu adamların gözetiminde ortaya çıkan plana da karşı çıkmak senin çelişkin olmaz mı?

Açıkcısı burada suçlanması gerekenler ABD, AB veya BM değil. Bunlara güvenip sorunu çözmeleri için onlara yakaranlardır.

Yani burjuvalar çözerse ancak böyle çözer. Çünkü onlar halkları değil, kendi çıkarlarını düşünürlər.

Peki onların hazırladıkları bu rezil plana "EVET" mi diyeceğiz?

Evet, bu plana bizler "EVET" diyeceğiz, çünkü onlardan daha iyisini beklemek saflıktır.

"EVET" diyeceğiz, çünkü bu reziller eğer anlaşmazlarsa bizleri savaştırırlar.

"EVET" diyeceğiz, çünkü onların yarattıkları bu sorunu gene onların nasıl rezilce çözdüklerini herkese göstereceğiz.

"EVET" diyeceğiz çünkü, böylesi rezil bir anlaşma bile bugünkü bölünmüşlük ve fiili işgalden daha iyidir.

"EVET" diyeceğiz, çünkü onların bu rezilliklerinden yararlanıp, ülkemizi birleştireceğiz ve onlara karşı Kıbrıs Halkı olarak birlikte mücadele vereceğiz.

Ve "EVET" diyeceğiz, çünkü Kıbrıs işçi sınıfını birleştirip emperyalistleri adamızdan kovmak için mücadelemizi daha da yükselteceğiz.

Yaptığımız herşey direk ya da dolaylı "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH)"nin gerçekleşmesi içindir.

Ve Kıbrıs Sorununun çözümü AEBCH ile mümkün olacaktır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi Evet Diyor

Kıbrıs sorunun çözümünde, farklı sınıfsal çıkarları temsil eden iki temel çözüm önerisi, iki temel strateji mevcuttur.

1. Bunlardan birincisi partimizin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisidir. Bu strateji ülkemizin, bir devletler zinciri oluşturan dünya emperyalist sisteminden ayrılması, emperyalist zincirin Kıbrıs'ta koparılması stratejisidir. Bu strateji ülkemizde varlığını dünya emperyalist sisteminin varlık ve gelişmesine bağlamış burjuva sınıfların iktidarının devrilmesi, yabancı emperyalistlere bağımlılığa böylece son verilmesi stratejisidir. Bu strateji emperyalist anavatanlardan kopuş yanında, sosyalist anavatanlarla birliği de kapsar!

2. Bunlardan ikincisi Kıbrıs'ın dünya emperyalist sisteminin parçası olmasını, bu zincirin bir halkası olmasını sürdürmeyi öngörür. Bu, "BM çatısı altında, burjuva temsilciler üzerinden yürütülen görüşmeler sayesinde AB üyesi, birleşik ve federal Kıbrıs elde etmek" stratejisidir.

2.1. Bu strateji Kıbrıs'ta emperyalizmle işbirliği halinde iktidarını sürdüren burjuvazilerin iktidarını hedef almadığı gibi, ve de hedef almadığı için, ülkemizdeki yabancı emperyalistlerin varlığını da hedef almaz. Bu strateji emperyalist anavatanlarla işbirliği yanında, emperyalist anavatanlarla birliği de kapsar.

2.2. Bu strateji Kıbrıs'ın milli (ve dini) olarak toprak temelinde bölünmesini de kapsar. Federasyon fikri bunu açıkça ortaya koyar.

2.3. Bu strateji halkımızın burjuva milli ve dini bölünmeleri kendi ortak çıkarları temelinde aşmalarını imkansız kılar. Burjuva milli ve dini bölünmelerin korunması ve güçlendirilmesinin aracıdır. Sol partilerimizin kendi burjuvalarının ve de emperyalist anavatan burjuvalarının, daha da kötüsü büyük emperyalist güçlerin yedekleri haline gelerek kendi aralarında bu stratejiye uygun ortak bir plan ortaya koyamayıp, bu işi BM, AB, İngiltere, ABD, Türkiye, Yunanistan ve Kıbrıslı Rum ve Türk egemenlere bırakmış olmalarının nedeni işte bu stratejiyi savunuyor olmaları, bunun yol açtığı burjuva-emperyalist kuyrukçusu konumlarıdır.

2.4. Annan Planı bu stratejinin şekillenmesinin ve sonuçlanmasının somut bir türüdür. BM tarafından oluşturulmuş, ve sunulmuştur. Kıbrıs'ı birleşik ve bir tür federal bir devlet haline getirmeyi öngörmektedir. Ve de Kıbrıs'ın AB üyeliğini öngörmektedir.

2.5. Bu stratejinin sonucu olan Annan Planı'nın bizlerin burjuva milli temellerde ikiye bölünmemizi yaratan, ve her iki kesimin de kazançlı çıkacağı bir anlaşma olduğu koskoca burjuva-emperyalist bir yalandır. Bu anlaşmadan dünya emperyalist sistemi kazançlı çıkmakta, halkımız ve yurdumuzun şeref ve haysiyeti ayaklar altına alınmaktadır.

İngiliz üsleri korunmakta, İngilizlerle birlikte emperyalist, NATO'cu anavatanların ülkemizdeki garantörlük hakları ve askeri güçleri korunmakta, bu canavarlar ülkemizde ve ülkemiz çevresinde dişine kadar silahlı iken, ülkemiz ve halkımız silahsızlandırılmakta, halkımızın milli-dini temelde bölünmesindeki temel araçlardan biri olarak büyük toprak mülkiyeti korunmaktadır.

■ Halkımızın emperyalist anavatanlara paralel olarak milli temellerde bölünmesinin kaynağı olan bu stratejinin bu savunucularının ateşli "evet"çi veya ateşli "hayır"cı tavırları partimizi şaşırtmamıştır ve de şaşırtmayacaktır.

Bu anlaşma BM, İngiltere, AB, ABD, Türkiye ve Yunanistan için bir yüz karası, küçük bir ülke ve onun yiğit halkına karşı emperyalist tahakküm ve dayatma belgesidir. Şerefsizlerin şereflilere empozesidir!

2.6. Bu anlaşmaya hayır kampanyası başlatmış olan Papadopoulos ve Denktas ise bu şerefsizliğin ülkemize empozesinde önemli yer almış olan içimizdeki düşmanların, yerli burjuvaların, onların dini-sivil-askeri bürokrasisinin iki temsilcisidir. Halkımız saflarında milli ve dini katliamları örgütleyenleri unuttuğumuzu sananlar büyük bir yanılgı içindedirler!

3. Partimiz KSP, "BM çatısı altında, burjuva temsilciler üzerinden yürütülen görüşmeler sayesinde AB üyesi, birleşik ve federal Kıbrıs elde etmek" burjuva-emperyalist stratejisinin sol partilerimiz; sendikalarımız, kitle derneklerimiz, işçiler ve yoksul halkımız saflarındaki etkinliğini kırmak için, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisini hakim kılmak için yoğun bir çaba ortaya koymuş, fakat bunda başarılı olamamıştır.

4. Partimiz KSP, bu başarısızlığı şartlarında, ve Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programının hayata geçirilmesinin ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın birliği için zorunluluğu fikrini halkımız saflarında yayabilmek için "BM çatısı altında, burjuva temsilciler üzerinden yürütülen görüşmeler sayesinde AB üyesi, birleşik ve federal Kıbrıs elde etmek" stratejisinin somut bir şekil ve sonucu olan Annan Planı'nın BM tarafından ilk ortaya konulduğu şekliyle kabul edilmesini, zaten emperyalistlerin çıkarı etrafında şekillendiği açık olan bu anlaşmanın "iki taraf"ın çıkarları açısından değiştirilme çabalarına girilmemesini, bu tür görüşmelerin halkımızın bölünmesini derinleştirmekten başka bir işe yaramayacağını ve dahası mevcut enternasyonal şartlarda Türkiye'nin çıkarına gelişmeleri de içereceğinin bilincinde olarak talep etmiştir. Sol partilerimiz bu talebi de umursamamışlardır.

5. "BM çatısı altında, burjuva temsilciler üzerinden yürütülen görüşmeler sayesinde AB üyesi, birleşik ve federal Kıbrıs elde etmek" stratejisini savunarak mücadelemize katkı vermek yerine zarar veren tüm partilerimiz siyasetlerinin burjuva-emperyalist kuyrukçusu bir siyaset

olduğunu ispatladılar. AKEL ve CTP, işçi sınıfımızın içinde örgütlendiği partiler olmalarına rağmen sınıfımızın değil burjuvazinin siyasetini uyguladıkları için sosyal demokrat partiler haline gelmişlerdir.

CTP, bu burjuva-emperyalist stratejilerinin kaçınılmaz bir parçası olarak "Türk tarafının", yani anavatançı Kıbrıs

Türk burjuvalarının ve Türkiye emperyalist anavatanının çıkarlarını savunmuş, onlarla birlikte hareket etmiştir.

AKEL, bu burjuva-emperyalist stratejilerinin kaçınılmaz bir parçası olarak "Helen tarafının", yani anavatançı Kıbrıs Rum burjuvalarının ve Yunanistan emperyalist anavatanının çıkarlarını savunmuş, onlarla birlikte hareket etmiştir.

Halkımızı birleştiren değil de bölen bu karşılıklı diplomatik kavgada ABD ve İngiltere'ye, ve hatta Almanya-Fransa'ya dayanarak "Türk tarafı" üstün geldiği için, CTP tam bir "evet"çi, CTP'nin olduğu gibi kendilerinin de stratejilerinin somut ürünü olan Annan Planı'na AKEL "hayır" demekten bahsetmektedir. Her ne kadar AKEL bu tavrını Kıbrıs'ın bir bütün olarak çıkarıyla özdeşleştirmek istese de, bu doğru değildir. Bir bütün olarak Kıbrıs'ın çıkarı değil, "Rum tarafının" kayıplı konumu söz konusudur. İyi ama, hem burjuva-emperyalist şartlarda çözüm aramakta ısrarlı olmak, hem de bu çözüm BM tarafından ortaya konduğunda onu reddetmek ne anlama gelmektedir? Bu stratejiye uygun çalışarak çözümün imkansızlığı ilan edilmektedir.

Her bir görüşme döneminde AKEL ve CTP'liler anlaşma oldu olacak diye bağırırlarken, bizim partimiz anlaşmanın olmayacağını, burjuva-emperyalist bir anlaşma elde etmek için bile halkımızın birleşik ve güçlü, devrimci bir mücadele ortaya koymasına gerektiğini belirtmiştir.

Bu anlaşma, Annan anlaşması AKEL "hayır" dediği için elde edilemezse, AKEL saflarında Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisi yerine "BM çatısı altında, burjuva temsilciler üzerinden yürütülen görüşmeler sayesinde AB üyesi, birleşik ve federal Kıbrıs elde etmek" stratejisini savunmaya devam eden bir tek kişinin bile kalmaması gerekir. Sonucuna katlanmayacağın siyaseti savunamazsın!

Halkımızın emperyalist anavatanlara paralel olarak milli temellerde bölünmesinin kaynağı olan bu stratejinin bu savunucularının ateşli "evet"çi veya ateşli "hayır"cı tavırları partimizi şaşırtmamıştır ve de şaşırtmayacaktır. Dün halkımızın ve ülkemizin birliğini emperyalistlerin kanlı ellerine terk edenlerin, bugün kendi burjuvaları ve kendi

burjuva-emperyalist anavatanları için daha fazla elde etme çabaları bizi şaşırtmaz. Burjuva-emperyalist şartlarda barışın elde edilememesi ve de korunamaması bizim partimizi şaşırtmaz. Ve de korkutmaz!

Tüm emperyalistler, onların yerli işbirlikçileri ve onların kuyrukçuları sahte solcular bizden, bizim yiğit halkımızdan korksun. Kendi çıkarları çerçevesinde, kendi burjuva şartlarında dahi bize barışı çok görenlerden, tüm emperyalistlerden ve burjuvalardan demokratik yöntemlerle, sandık başında hesap sorulacaktır. İster "evet"çi ve Türk tarafı olsun, ister "hayır"cı ve Rum tarafı olsun.

6. Geline yerde ve son haliyle Annan Planı'nın ülkemiz için ne anlama geldiğini yukarıda belirtmiş olan partimiz, Annan planı tarafından ortaya konan bu kötü durumun, içinde bulunduğumuz ve bu burjuva-emperyalist anlaşmayla önlenmezse daha da kötü hale gelme ihtimali yüksek olan bir gelişmeyi önlemek için, emperyalist bir barışı ihtimal olarak emperyalist bir savaş ve bölünmeye tercih ettiği için desteklemektedir.

Tüm halkımızı da bu anlaşmayı desteklemeye ve uygulamaya çağırılmaktadır.

7. Bu anlaşma ile ortaya çıkacak olan Kıbrıs'ın, toprakları üzerinde yabancıların askerleri bulunmaktayken kendisinin silahsızlandırılmış olacağının, ülkemizin milli-dini temelde ve topraksal olarak bölünmüş olacağının, büyük toprak sahipleri topraklarını korurken, yoksul ve göçmen halkımızın topraklarına geri dönemeyeceğinin bilincinde olan, yani bu anlaşma temelinde ortaya çıkacak ülkemizde pek çok sorunla karşılaşılacağına, bu sorunların burjuva-emperyalist kamp tarafından ülkemiz ve halkımızın zararına, onları bölen ve zayıflatan amaçlarla kullanılacağına gayet iyi bilincinde olan partimiz KSP, başta işçi yoldaşlarımız, bilhassa da Kıbrıslı Rum işçi yoldaşlarımız olmak kaydıyla tüm halkımızı sınıfsal temelde birliklerini geliştirmeye, emperyalizme ve onların yerli işbirlikçilerine, burjuva-emperyalist kampın hık deycisi, kuyrukçusu tüm partilere karşı ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE MÜCADELESİNİ YÜKSELTMEYE ÇAĞIRIR! Mücadelemiz bitmedi. Yeni şartlarda yeni başlayacak!

Yaşasın bağımsız ve demokratik Kıbrıs! Yaşasın her milliyetten halkımızın anti-emperyalist birliği! Kahrolsun emperyalizm ve yerli işbirlikçileri! Yaşasın Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

REFERANDUMDA EVET! REFERANDUM SONRASI SEÇİMLERDE ANTI-EMPERYALİST KIBRIS'IN ZAFERİ İÇİN ÇALIŞALIM!

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ GENEL SEKRETERİ KAZIM ÖNGEN

Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.
Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı:Toplumcu Ltd.
Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk
e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk